

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
MIASTA MIKOŁAJKI W CZĘŚCI POŁOŻONEJ PO WSCHODNIEJ STRONIE
ULICY WARSZAWSKIEJ

AUTORKA OPRACOWANIA

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

OLSZTYN – LISTOPAD 2023 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENÓW OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE A PROJEKCIE PLANU.....	9
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	11
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	16
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	17
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	17
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	17
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	22
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	22
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIECZNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	23
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	28
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	30

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	38
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	39
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	39
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	40
➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO.	

CZEŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA MIKOŁAJKI W CZĘŚCI
POŁOŻONEJ PO WSCHODNIEJ STRONIE ULICY WARSZAWSKIEJ”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXXV/35/2022 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mikołajki w części położonej po wschodniej stronie ulicy Warszawskiej.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* prezydent po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy, informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko muszą być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, a także dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie pismo znak WOOŚ.411.142.2021.AD z dnia 07.10.2021 r. oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie pismo znak ZNS.9082.39.2021 z dnia 14.10.2021 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mikołajki w części położonej po wschodniej stronie ulicy Warszawskiej.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetycznej, opartej na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:1000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mikołajki w części położonej po wschodniej stronie ulicy Warszawskiej w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu (...),
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
 - szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
 - szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy

- zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Burmistrz Miasta, jako organ sporządzający projekt planu zważył interes publiczny i interes prywatny, w tym zgłaszane w postaci wniosków i uwag, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. W ustaleniach planu wzięto pod uwagę potrzeby interesu publicznego, w tym w zakresie infrastruktury technicznej, a także potrzebę ochrony komponentów środowiska przyrodniczego.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje w większości tereny nie objęte planami zagospodarowania, którego głównym przeznaczeniem jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zabudowa usługowa oraz zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna lub usługowa, a także tereny usług sportu i rekreacji, zieleni naturalnej i leśnej oraz tereny komunikacji pieszej i jezdnej.

Plan adaptuje istniejącą zabudowę i związane z nią funkcje terenów, ponadto precyzuje wymagania dotyczące zasad i sposób zagospodarowania terenów oraz optymalizuje i racjonalizuje zagospodarowanie terenów, umożliwiając ich wykorzystanie zgodnie z obecnymi potrzebami mieszkańców.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono tereny elementarne przeznaczone pod: zabudowę mieszkaniową jednorodziną (od 1MN do 10MN), zabudowę mieszkaniową wielorodzinną (1MW), zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub usługową (1MN-U), zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub usług turystyki (1MN-UT, 2MN-UT), zabudowę mieszkaniową wielorodziną lub usług turystyki (1MW-UT, 2MW-UT), zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub zabudowę mieszkaniową wielorodziną lub usług (od 1MN-MW-U do 7MN-MW-U), zabudowę usług turystyki (od 1UT do 9UT), zabudowę usług edukacji (1UE), wody powierzchniowe śródlądowe (1WS, 2WS), las (1L, 2L), zieleń urządzoną (od 1ZP do 3ZP), plażę (1ZB), komunikację drogową publiczną (od 1KD do 7KD), komunikację drogową wewnętrzną (od 1KR do 7 KR), komunikację pieszo-rowerową (1KP, 2KP), parkingi (od 1KOP do 3 KOP).

W ustaleniach projektu planu wprowadzono definicję zastosowanych pojęć tj.:

- 1) budynku adaptowanym – należy przez to rozumieć budynek istniejący do zachowania, który może podlegać rozbiórce z wyłączeniem budynków objętych ochroną konserwatorską, a także odbudowie, przebudowie, rozbudowie, nadbudowie oraz remontowi łącznie ze zmianą funkcji określoną w ustaleniach szczegółowych dla danego terenu elementarnego;
- 2) linii rozgraniczającej tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania – należy przez to rozumieć linię obowiązującą, która nie może ulec przesunięciu w wyniku realizacji planu i która rozdziela tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 3) nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć wyznaczoną na rysunku planu linię, której w przestrzeni nie może przekroczyć żaden element budynku chyba, że ustalenia szczegółowe dla danego terenu elementarnego stanowią inaczej;
- 4) terenie elementarnym – należy przez to rozumieć teren wydzielony linią rozgraniczającą i oznaczony odrębnym symbolem;
- 5) przeznaczeniu – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym, zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni terenu jak i kubatury;

- 6) przeznaczeniu uzupełniającym – należy przez to rozumieć inne rodzaje przeznaczenia niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe;
- 7) usługach nieuciążliwych – należy przez to rozumieć działalność usługową nie zaliczaną do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska oraz działalność usługową nie powodującą naruszenia standardów jakości środowiska mającego wpływ na zdrowie ludzi, w tym nie powodującą pogorszenia warunków zamieszkania i użytkowania budynków oraz lokali mieszkaniowych położonych w sąsiedztwie;
- 8) pomostach publicznych – należy przez to rozumieć pomosty zaliczane do inwestycji celu publicznego realizowane jako działania o znaczeniu lokalnym (gminnym) i ponadlokalnym (powiatowym, wojewódzkim i krajowym) bez względu na status podmiotu podejmującego te działania oraz źródła ich finansowania, stanowiące realizację celów, o których mowa w art. 6 ustawy o gospodarce nieruchomościami.

Szczegółowe warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska określono w uchwale projektu planu w formie tabelarycznej w Rozdziale II Ustalenia szczegółowe – dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.

W granicach omawianego terenu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzeniu zapisu, że część terenu planu zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008, na którym obowiązują przepisy dotyczące ochrony przyrody.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu wyznaczono tereny lasu oznaczone symbolami 1L i 2L obejmujące grunty leśne (Ls), na których obowiązuje zakaz zabudowy.
- Wprowadzeniu zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Wprowadzeniu zapisu, że dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zakazu wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego.
- Wprowadzeniu zapisu, że planowaną zabudowę oraz zagospodarowanie terenu należy projektować i realizować z zachowaniem istniejących urządzeń melioracyjnych, a w przypadku wystąpienia kolizji projektowanej oraz realizowanej zabudowy i zagospodarowania terenu z istniejącymi urządzeniami melioracyjnymi należy je przebudować na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są obiekty objęte ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i oznaczone na rysunku planu. W odniesieniu do obiektu wpisanego do rejestru zabytków nieruchomych realizację inwestycji budowlanych należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W odniesieniu do obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków inwestycje budowlane należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym ustawy Prawo budowlane.
- Ustaleniu zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy, chyba że ustalenia szczegółowe dla danego terenu elementarnego stanowią inaczej.
- Wprowadzeniu zapisu, że część terenu planu położona jest w granicach aglomeracji Mikołajki wyznaczonej na podstawie Uchwały Nr XX/100/2020 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Mikołajki.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi.

- Ustaleniu odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachów do sieci kanalizacji deszczowej zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w energię elektryczną należy realizować z sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Przebudowę ewentualnych kolizji urządzeń elektroenergetycznych z istniejącymi i projektowanymi elementami uzbrojenia lub zagospodarowania terenu należy wykonać na warunkach i zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są napowietrzne i kablowe linie elektroenergetyczne średniego napięcia i niskiego napięcia od których obowiązują pasy terenu ochrony funkcyjnej o szerokościach określonych w przepisach odrębnych. W pasach terenów ochrony funkcyjnej obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania określone w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w gaz należy realizować na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych. Należy zachować odległości projektowanych urządzeń i obiektów budowlanych od istniejącej sieci gazowej zgodnie z przepisami odrębnymi. Przebudowę ewentualnych kolizji urządzeń i sieci gazowych z istniejącymi i projektowanymi elementami uzbrojenia lub zagospodarowania terenu należy wykonać na warunkach i zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowana jest sieć gazowa niskiego ciśnienia od której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości określonej w przepisach odrębnych. W strefie kontrolowanej obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania określone w przepisach odrębnych.
- Określeniu sposobu wyposażenia w sieć telekomunikacyjną.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła. Dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że usuwanie odpadów stałych będzie następowało zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzeniu zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.
- Ustaleniu zasad dotyczących ogrodzeń, w tym wprowadzeniu zakazu grodzenia terenów objętych planem w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne oraz zakazu stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetowych.
- Ustaleniu zasad dotyczących elewacji budynków.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że obsługa komunikacyjna terenów położonych w granicach planu będzie realizowana z dróg publicznych oznaczonych symbolami KD, dróg wewnętrznych oznaczonych symbolami KR oraz z przylegających ulic Mrągowskiej i Warszawskiej położonych poza planem. Remontowane, przebudowywane, rozbudowywane oraz budowane systemy komunikacyjne powinny odpowiadać wymogom stawianym drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

W granicach terenu objętego opracowaniem przewiduje się zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej tj.: budowę sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacji

sanitarnej oraz budowę dróg publicznych oznaczonych symbolami KD.

W granicach terenu objętego opracowaniem przewiduje się inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym tj.: budowę sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej, budowę dróg publicznych oznaczonych symbolami KD oraz budowę pomostów publicznych lokalizowanych w miejscach oznaczonych na rysunku planu.

W graniach terenu objętego opracowaniem wskazano inwestycję celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym polegającą na budowie i modernizacji sieci kanalizacji sanitarnej oraz ochronie jeziora poprzez stworzenie systemów kanalizacji deszczowej w miejscowościach: Mrągowo, Giżycko, Pisz, Węgorzewo, Orzysz, Mikołajki i Ryn zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego uchwalonego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2018 roku.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENÓW OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE A PROJEKCIE PLANU

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENU POŁOŻONEGO PRZY JEZIORZE KARŁOWO W MIKOŁAJKACH Uchwałą Nr XVII/118/2016 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 22.09.2016 r.		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA MIKOŁAJKI W CZĘŚCI POŁOŻONEJ PO WSCHODNIEJ STRONIE ULICY WARSZAWSKIEJ	
Oznaczenie w planie	Dopuszczalny sposób zagospodarowania	Oznaczenie w planie	Projektowany sposób zagospodarowania
WS.01	Tereny wód powierzchniowych.	2WS	Tereny wód powierzchniowych śródlądowych.
US.01	Tereny sportu i rekreacji.	2ZP	Tereny zieleni urządzonej.
		6KR	Tereny komunikacji drogowej wewnętrznej.
UT.02	Tereny zabudowy usług turystycznych.	9MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		7KD	Tereny komunikacji drogowej publicznej.
UT.01	Tereny zabudowy usług turystycznych.	8MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		7KD	Tereny komunikacji drogowej publicznej.
		2ZP	Tereny zieleni urządzonej.
ZP.01	Tereny zieleni urządzonej.	3ZP	Tereny zieleni urządzonej.
		2ZP	Tereny zieleni urządzonej.
		8MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		9MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		7KD	Tereny komunikacji drogowej publicznej.
ZP.02	Tereny zieleni urządzonej.	8MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		9MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		3ZP	Tereny zieleni urządzonej.
MU.01	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	8MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		3ZP	Tereny zieleni urządzonej.
KD.01	Tereny dróg publicznych.	8MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		9MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		3ZP	Tereny zieleni urządzonej.
		7KD	Tereny komunikacji drogowej publicznej.

MN.02	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	5MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
MN.01	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	5MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		4KR	Teren komunikacji drogowej wewnętrznej.
MN.03	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	7MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
Kpj.01	Tereny ciągów pieszo-jezdných.	7KD	Tereny komunikacji drogowej publicznej.

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW BUDOWNICTWA MIESZKANIOWEGO NA DZIAŁKACH 533/5 I 79 W MIKOŁAJKACH Uchwała Nr IX/89/2001 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 28.09.2001r.		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA MIKOŁAJKI W CZĘŚCI POŁOŻONEJ PO WSCHODNIEJ STRONIE ULICY WARSZAWSKIEJ	
Oznaczenie w planie	Dopuszczalny sposób zagospodarowania	Oznaczenie w planie	Projektowany sposób zagospodarowania
MN	Tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną z możliwością realizacji jako przeznaczenie dopuszczalne usług turystycznych typu: wynajmu pokoi wraz z urządzeniami i obiektami towarzyszącymi oraz zielenią towarzyszącą.	6MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
03KX	Brak oznaczenia.		

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ NA DZIAŁKACH O NUMERACH EWIDENCYJNYCH 82/4, 825/5, 82/6 W MIKOŁAJKACH Uchwała Nr X/100/2001 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 15.11.2001r.		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA MIKOŁAJKI W CZĘŚCI POŁOŻONEJ PO WSCHODNIEJ STRONIE ULICY WARSZAWSKIEJ	
Oznaczenie w planie	Dopuszczalny sposób zagospodarowania	Oznaczenie w planie	Projektowany sposób zagospodarowania
MN	Tereny pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną.	2MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
02D	Projektowana ulica wewnętrzna.	3KR	Teren komunikacji drogowej wewnętrznej.

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO TERENÓW ZABUDOWY HOTELOWEJ W CZĘŚCI MIASTA MIKOŁAJKI (DZIAŁKI NR 75/2, 75/4, 76/2, 76/3 I 76/4 W REJONIE ULICY SPACEROWEJ) Uchwała Nr V/57/03 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 28.04.2003 r.		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA MIKOŁAJKI W CZĘŚCI POŁOŻONEJ PO WSCHODNIEJ STRONIE ULICY WARSZAWSKIEJ	
Oznaczenie w planie	Dopuszczalny sposób zagospodarowania	Oznaczenie w planie	Projektowany sposób zagospodarowania
UT	Teren pod zabudowę hotelową.	6UT	Tereny usług turystyki.
ZP	Teren zieleni leśnej.	2L	Teren lasu.

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ:		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ:	
<p>MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBEJMUJĄCY CZĘŚĆ GRUNTÓW OBREBU MIASTA MIKOŁAJKI – JEZIORO MIKOŁAJSKIE I JEZIORO TAŁTY Uchwała Nr XXII/260/2012 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 12.10.2012 r.</p> <p>ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBEJMUJĄCEGO CZĘŚĆ GRUNTÓW OBREBU MIASTA MIKOŁAJKI - JEZIORO MIKOŁAJSKIE I JEZIORO TAŁTY Uchwała Nr XXVII/101/2017 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 18.07.2017 r.</p> <p>ZMIANA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBEJMUJĄCEGO CZĘŚĆ GRUNTÓW OBREBU MIASTA MIKOŁAJKI - JEZIORO MIKOŁAJSKIE I JEZIORO TAŁTY Uchwała Nr VIII/81 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 27.06.2019 r.</p>		<p>MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA MIKOŁAJKI W CZĘŚCI POŁOŻONEJ PO WSCHODNIEJ STRONIE ULICY WARSZAWSKIEJ</p>	
Oznaczenie w planie	Dopuszczalny sposób zagospodarowania	Oznaczenie w planie	Projektowany sposób zagospodarowania
MU.01	Teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej.	3UT	Tereny usług turystyki.
WS.02	Tereny wód powierzchniowych.	1WS	Tereny wód powierzchniowych śródlądowych.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r. Plan (...) jest dokumentem długookresowym sięgającym roku 2030, mającym zastosowanie w przypadku formułowania polityk przestrzennych i wynika ze specyfiki planowania strategicznego.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to: określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym; rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w aktualnie obowiązującym dokumencie Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego; wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

Plan województwa zawiera treści, stanowiące podstawę do formułowania wniosków do opracowań planistycznych, w tym do koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, do planów zagospodarowania obszarów morskich, do planów zagospodarowania przestrzennego województw sąsiednich oraz do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Strukturę funkcjonalno-przestrzenną województwa warmińsko-mazurskiego kształtują trzy podstawowe układy: węzłowy, liniowy oraz strefowy. Układ węzłowy stanowi sieć osadnicza, układ liniowy – system powiązań funkcjonalno-przestrzennych oparty na układzie wybranych dróg w województwie, a układ strefowy tworzą obszary o podobnych cechach środowiska przyrodniczego i wynikający z nich wiodący sposób użytkowania terenów. Głównym czynnikiem determinującym rozwój struktury funkcjonalno-przestrzennej są

uwarunkowania przyrodnicze i środowiskowe, które wpływają na rozwój osadnictwa, systemów transportowych oraz sposób użytkowania i zagospodarowania terenów. Pomiędzy układem węzłowym, liniowym i strefowym zachodzą powiązania i relacje, które określają kształtowanie i funkcjonowanie zagospodarowania przestrzennego w skali regionalnej.

Mikołajki charakteryzują się największą intensywnością ruchu turystycznego i jednego z głównych ośrodków sportów wodnych z rozwiniętą ofertą i bazą, dlatego też pełnią funkcję ośrodka obsługi ruchu turystycznego o znaczeniu ponadregionalnym. Zarówno w mieście Mikołajki jak i gminie Mikołajki baza noclegowa zbiorowego zakwaterowania jest corocznie rozszerzana – powstają nowe obiekty noclegowe oraz podejmowane są prace modernizacyjne istniejących obiektów. Gmina Mikołajki została wymieniona wśród gmin miejscowo-wiejskich o ponadprzeciętnej ocenie pod względem potencjalnej atrakcyjności inwestycyjnej (stanowiącej wynik istniejących warunków do prowadzenia działalności gospodarczej) oraz jako miejscowość uznawana w skali kraju za centrum turystyczne.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego wskazano nadrzędny cel polityki przestrzennej, do którego należy dążyć: *Ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa*. Osiągnięcie celu możliwe będzie poprzez realizację następujących celów szczegółowych:

1. Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju.
2. Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich.
3. Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych.
4. Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
5. Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa.
6. Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i istotny element zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

Dla realizacji założonych celów polityki przestrzennej województwa, przy uwzględnieniu zasad planowania przestrzennego, służą przyjęte kierunki, zasady i działania zagospodarowania przestrzennego. Sformułowane kierunki i odpowiednio przypisane im zasady oraz działania odnoszą się do głównych elementów struktury przestrzennej województwa, wzajemnie ze sobą powiązanych i oddziaływujących na siebie, pozostających we wzajemnych wielofunkcyjnych relacjach.

Województwo warmińsko-mazurskie to region o wyjątkowych wartościach przyrodniczo-krajobrazowych. Liczne uwarunkowania, w tym m.in.: sytuacja społeczna, gospodarcza, silna presja turystyczna, zjawisko suburbanizacji wymagają podejmowania szczególnie rozważnych działań w zakresie kształtowania i ochrony ładu przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego tj.: Porządkowanie różnych elementów i funkcji

przestrzeni oraz zachowanie harmonii między nimi jako niezbędny wyznacznik równoważenia rozwoju, Ochrona interesu publicznego, Usprawnienie systemu planowania przestrzennego, Budowanie świadomości społecznej dotyczącej stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka, ochrona i kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu, Uwzględnianie w polityce przestrzennej wymogów ochrony środowiska, w tym kształtowanie spójności terytorialnej i funkcjonalnej przestrzeni przyrodniczej, Ochrona środowiska kształtującego warunki życia człowieka, Ochrona dziedzictwa kulturowego i kształtowanie tożsamości regionalnej, Zrównoważone i efektywne wykorzystanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi rolnictwa wielofunkcyjnego, Sprawnie funkcjonujące systemy zaopatrzenia w wodę w całym województwie, Sprawnie funkcjonujące systemy utylizacji ścieków w oparciu o wysokosprawne technologie w całym województwie. Ponadto zgodnie z zapisami Planu województwa, w niniejszym projekcie planu wprowadzono zapis, że inwestycjami celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym jest budowa i modernizacja sieci kanalizacji sanitarnej oraz ochrona jeziora poprzez stworzenie systemów kanalizacji deszczowej w miejscowościach: Mrągowo, Giżycko, Pisz, Węgorzewo, Orzysz, Mikołajki i Ryn zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego uchwalonego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2018 roku.

Gmina miejsko-wiejska Mikołajki wchodzi w skład Obszaru Funkcjonalnego Wielkich Jezior Mazurskich. Szczególnym zjawiskiem obszaru z zakresu gospodarki przestrzennej jest potencjał wodny (zespół jezior połączonych kanałami z wydzielonymi szlakami wodnymi) oraz powiązany z nim potencjał turystyczny (w oparciu o szlaki wodne, walory przyrodnicze i kulturowe oraz infrastrukturę turystyczną). Główną funkcją Obszaru jest funkcja gospodarcza (turystyczna, rolnicza, rybacka, leśna oraz produkcyjna w ramach inteligentnych specjalizacji), w wyróżnikami obszaru są struktura przyrodnicza, systemy wodne oraz infrastruktura turystyczna.

Potencjałem obszaru jest m.in. rozbudowa infrastruktury turystycznej, popularny w kraju region do uprawiania sportów wodnych i rekreacji, zintegrowany system wodny składający się z jezior i kanałów WJM, kompleksowo wyposażony w infrastrukturę techniczną i turystyczną szlaków wodnych; największy i najbardziej rozbudowany w skali kraju, ponadregionalny produkt turystyczny identyfikowalny na poziomie krajowym i międzynarodowym.

Wśród problemów i zagrożeń obszaru wymienia się m.in. niewystarczające wyposażenie w infrastrukturę turystyczną, w tym całoroczne obiekty noclegowe, zagrożenia związane z możliwością degradacji środowiska, wynikające m.in. z niedostatecznego wyposażenia w systemy infrastruktury technicznej, eutrofizacji jezior, przekroczenia chłonności turystycznej, problem dostępu do jezior: niewłaściwe zagospodarowanie nieruchomości przyległych do jezior, nielegalne obiekty budowlane, uniemożliwienie przejścia linią brzegu jeziora poprzez jej grodenie, w tym brak dojścia do kąpielisk.

W Obszarze Funkcjonalnym Wielkich Jezior Mazurskich wśród kierunków i zasad zagospodarowania wymienione wskazane poniżej, w które wpisuje się przedmiotowy projekt planu miejscowego: Podniesienie rangi obszaru turystycznego Wielkich Jezior Mazurskich; Rozwój turystyki, ze szczególnym uwzględnieniem potencjału wodnego; Ochrona zasobów przyrodniczo-krajobrazowych i kulturowych, z uwzględnieniem racjonalnego i zrównoważonego korzystania z zasobów i walorów przyrodniczych, uwzględnianie istotnych elementów środowiska kulturowego obszaru oraz zachowanie i odnowa walorów oraz cech krajobrazów kulturowych w miejscach o szczególnym znaczeniu dla tożsamości regionu; Rozwój infrastruktury technicznej.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2030.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2030 został przyjęty Uchwałą Nr XXIV/382/21 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 16 lutego 2021 r. Głównym celem tworzenia Programu jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie, ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń na środowisko, ochrona i rozwój walorów środowiska, a także racjonalne gospodarowanie jego zasobami. Program służy także realizacji celów na poziomie regionalnym, które zostały przyjęte w dokumentach strategicznych na poziomie krajowym, ze szczególnym uwzględnieniem przyjętej Polityki ekologicznej państwa 2030. Wyznaczone do realizacji cele

wynikają również z wymogów prawnych w zakresie dotrzymywania standardów jakości środowiska w poszczególnych obszarach interwencji, a także zidentyfikowanych problemów i potrzeb.

Dokument opisuje 10 obszarów interwencji, które odpowiadają poszczególnym komponentom środowiska lub obszarom mającym wpływ na stan środowiska tj.: Ochrona klimatu i jakości powietrza. Zagrożenia hałasem. Pola elektromagnetyczne (PEM). Gospodarowanie wodami. Gospodarka wodno-ściekowa. Zasoby geologiczne. Gleby. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Zasoby przyrodnicze (ZP). Zagrożenia poważnymi awariami (PAP). Ponadto w każdym z obszarów interwencji określone zostały zadania odpowiadające na potrzeby adaptacji do zmian klimatu (A), zagrożeń nadzwyczajnymi zjawiskami środowiska (N), edukacji ekologicznej (E) oraz monitoringu środowiska (M). Cele, kierunki działań oraz zadania zostały określone na podstawie przeprowadzonej diagnozy stanu środowiska, dokumentów programowych krajowych i województwa oraz wskazań Zespołu Ekspertów zaangażowanych w prace nad Programem. Działania zostały zgodnie z Wytycznymi podzielone na działania własne oraz zadania monitorowane.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary i kierunki interwencyjne:

- Obszar – Ochrona klimatu i jakości powietrza. Cel – Poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście zmian klimatu.
- Obszar – Gospodarowania wodami. Cel – Osiągnięcie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP) rzecznych, jeziornych, przejściowych i jednolitych części wód podziemnych (JCWPd).
- Obszar – Gospodarka wodno-ściekowa. Cel – Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej.
- Obszar – Gleby. Cel – Ochrona gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym, erozją oraz niekorzystnymi zmianami klimatu.
- Obszar – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Cel – Gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, uwzględniając zrównoważony rozwój województwa warmińsko-mazurskiego.
- Obszar – Zasoby przyrodnicze. Cel – Ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej.

WARMIŃSKO-MAZURSKIE 2030. STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO.

Strategia należy do czwartej generacji dokumentów strategicznych przygotowywanych na poziomie województw w Polsce. Stanowi ona rozwinięcie i modyfikację podejścia do procesów rozwoju i jest odpowiedzią na zmieniające się otoczenie województwa. Główny cel Strategii został zdefiniowany w następujący sposób: spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy. Cele strategiczne dokumentu nawiązują do celu głównego i uwzględniają współzależność procesów gospodarczych, społecznych oraz relacji sieciowych. Na przestrzeni lat 2020-2030 w centrum celów strategicznych znajdują się mieszkańcy i ich kompetencje. W dokumencie znajdują się następujące cele strategiczne:

- kompetencje przyszłości: cel ten dotyczy kształtowania umiejętności, które pozwolą mieszkańcom realizować plany życiowe w województwie uczestnicząc jednocześnie w zmianach cywilizacyjnych, jakie wywoływane są przez rewolucję technologiczną;
- inteligentna produktywność: w tym celu strategicznym znajdują się działania polityki rozwoju ukierunkowane na sferę gospodarczą;
- kreatywna aktywność: w ramach tego celu zostaną stworzone warunki do podnoszenia zaangażowania mieszkańców w różne aspekty twórczości;
- mocne fundamenty: cel ten będzie opierał się na konsekwentnym tworzeniu nowoczesnej infrastruktury, ważnej z punktu widzenia atrakcyjności zamieszkania oraz atrakcyjności inwestycyjnej.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022 ZE ZMIANAMI.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

Uchwałą nr XLI/605/22 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2022 r. w sprawie uchwalenia zmiany Planu gospodarki odpadami dla województwa warmińsko-mazurskiego na lata 2016-2022 uchwalonego uchwałą nr XXIII/523/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 grudnia 2016r., w załączniku nr do uchwały nr XXIII/523/16 wprowadzono następujące zmiany: w załączniku nr 3 zatytułowanym „Plan inwestycyjny” tabele: 19 i 32 otrzymują brzmienie określone w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały oraz po załączniku nr 5 zatytułowanym „Podsumowanie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko aktualizacji planu opracowanej w grudniu 2018 r.” dodaje się załącznik nr 6 zatytułowany „Uzasadnienie zawierające informacje o udziale społeczeństwa w postępowaniu w przedmiocie zmiany planu opracowanej w lutym 2022 r.” w brzmieniu określonym w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.

WPGO 2016 obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to: utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB, minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych, ograniczenie marnotrawstwa żywności, ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji, wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu, wysoki poziom ponownego użycia produktów, wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu, składowanie odpadów ograniczone do minimum, remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów, wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami, wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie Mikołajki. Ponadto wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA POWIATU MRĄGOWSKIEGO NA LATA 2020-2023 Z PERSPEKTYWA DO ROKU 2027.

Program obejmuje szczegółowy opis w zakresie analizy stanu środowiska i infrastruktury na terenie powiatu. Zakres opracowania obejmuje cele ekologiczne, priorytety ekologiczne, poziomy celów długoterminowych, rodzaj i harmonogram działań proekologicznych oraz środki niezbędne do osiągnięcia celów, w tym mechanizmy prawno-ekonomiczne i środki finansowe.

Na bazie diagnozy stanu środowiska wytyczono cele ekologiczne, których realizacja do roku 2027 ma spowodować polepszenie stanu środowiska w obszarach gdzie tego potrzeba, bądź utrzymywanie dobrego poziomu tam, gdzie już na obecnym etapie jest to zapewnione przez jednostki samorządu terytorialnego.

Z dokumentu wynika, że obszar Powiatu Mrągowskiego ma bardzo duży potencjał turystyczny ze względu na swoje walory krajobrazowe, czyste środowisko, dostęp do dużych zbiorników wodnych (jezior) i szerokie możliwości rozwoju. Z położenia i walorów naturalnych obszaru powiatu wynikają szanse rozwoju dla: turystyki krajoznawczej; turystyki sportowej (rowerowej, kajakowej, żeglarskiej, konnej, wędkarstwo); turystyki wypoczynkowej; turystyki

przyrodniczej (np. birdwatching); turystyki biznesowej (po wprowadzeniu odpowiednich inwestycji); agroturystyki.

Jednak niekontrolowany rozwój turystyczny, który na obszarze powiatu już jest dosyć intensywny, może doprowadzić do nieodwracalnej degradacji środowiska naturalnego, co automatycznie spowoduje spadek atrakcyjności turystycznej i zahamowanie wzrostu gospodarczego tego obszaru. Dlatego też uchwalenie projektu planu pozwala na dobrze zaplanowany rozwój gminy Mikołajki w oparciu o istniejące walory środowiskowe, z jednoczesną ochroną najbardziej wartościowych komponentów środowiska.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY MIKOŁAJKI.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Mikołajki, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych urządzeń i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku;
- wymagania utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Omawiany projekt planu miejscowego jest zgodny z zapisami *Regulaminu (...)*, ponieważ wprowadzono zapis, że gospodarkę odpadami należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Jednocześnie wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych oraz analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z

jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Skutki realizacji postanowień planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje i służby stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez wójta gminy wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 45 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w części południowo-zachodniej miasta Mikołajki. Projekt planu obejmuje tereny zlokalizowane po zachodniej stronie jeziora Mikołajskiego i fragment jeziora Mikołajskiego. Nieruchomości objęte projektem planu stanowią własność gminy, skarbu państwa oraz własność prywatną.

Północną granicę stanowi ulica Mrągowska (DK 16), a zachodnią ulica Warszawska; wschodnia granica przebiega po wodach jeziora Mikołajskiego; natomiast południowa granica przebiega wzdłuż działek ewidencyjnych, bez wyraźnych granic w terenie.

Obszar opracowania w przewadze jest zabudowany i zagospodarowany, a także wyposażony w ciągi komunikacyjne wzdłuż których przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Ponadto w zakresie infrastruktury technicznej tereny wyposażone są w niezbędne sieci, w tym wodociągową, kanalizację sanitarną, elektroenergetyczną i telekomunikacyjną.

W granicach obszaru zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa, usługowa związana z turystyką i rekreacją, zabudowa usługowa związana z oświatą, a także ciągi komunikacji pieszej i rowerowej, parkingi, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, itp. Część terenu jest niezabudowana, porośnięta roślinnością trawiastą oraz zadrzewieniami i zakrzaczeniami. W części południowej terenu znajduje się zbiornik wody użytkowany rekreacyjnie. Wzdłuż brzegu jeziora zlokalizowane jest porty jachtowe, przystanie i pomosty. W części północnej terenu nad brzegiem jeziora znajduje się urządzona plaża miejska.

Pomiędzy zabudowaniami znajdują się m.in. park miejski, skwery i zieleńce, a także enklawy leśne. Lasy występujące wzdłuż brzegu jeziora Mikołajskiego mają charakter lasów ochronnych (typ siedliskowy to las mieszany wilgotny) i turystycznych. Enklawa leśna występująca po południowej stronie alei Spacerowej ma charakter lasu gospodarczego; typ siedliskowy to las mieszalny świeży w którym gatunkiem panującym jest świerk pospolity.

W sąsiedztwie obszaru znajdują się: zabudowa miasta Mikołajki (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa usługowa związana z turystyką i rekreacją, Zakład Usług Komunalnych), jezioro Mikołajskie, a także tereny nieużytkowane porośnięte roślinnością trawiastą, zadrzewieniami i zakrzaczeniami oraz enklawy leśne.

Na terenie objętym projektem planu wyróżniono następujące formy zieleni:

- zadrzewienia nadwodne wzdłuż brzegu jeziora Mikołajskiego wśród których dominuje olsza czarna i brzoza brodawkowata,
- roślinność łąkowo-pastwiskowa porastające grunty nieużytkowane,
- zadrzewienia i zakrzewienia w formie enklaw i pojedynczych okazów na terenach nieużytkowanych,
- roślinność synantropijna i ruderalna porastająca tereny niezagospodarowane,
- roślinność antropogeniczna (urządzona) towarzysząca zabudowie;
- roślinność antropogeniczna urządzona tj.: w parku miejskim, na skwerach, zieleńca itp.
- roślinność wodna i nadwodna występująca w jeziorze Mikołajskim i w zbiorniku wodnym w części południowej obszaru;

Podczas badań terenowych zinventaryzowano następujące gatunki roślin.: bez czarny (*Sambucus nigra* L.), bluszcz kurdybanek (*Glechoma hederacea* L.), bniec biały (*Melandrium album* (Mill.) Garcke), babka lancetowata (*Plantago lanceolata* L.), babka średnia (*Plantago media* L.), babka zwyczajna (*Plantago major* L.), brzoza brodawkowata (*Betula pendula* Roth), bylica polna (*Artemisia campestris* L.), dąb szypułkowy (*Quercus robur* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskótcze ziele (*Chelidonium majus* L.), grab pospolity (*Carpinus betulus* L.), groszek łąkowy (*Lathyrus pratensis* L.), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris* L.), cykorja podróżnik (*Cichorium intybus* L.), dereń biały (*Cornus alba* L.), drzycznica średnia (*Briza media* L.), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum* L.), dzwonek rozpierzchły (*Campanula patula* L.), komonica zwyczajna (*Lotus corniculatus* L.), koniczyna biała (*Trifolium repens* L.), farbownik lekarski (*Anchusa officinalis* L.), fiołek polny (*Viola arvensis* Murray), glistnik jaskótcze ziele (*Chelidonium majus* L.), groszek wiosenny (*Lathyrus vernus*), gwiazdnica błotna (*Stellaria palustris* Retz.), gwiazdnica trawiasta (*Stellaria graminea* L.), jarząb pospolity (*Sorbus aucuparia* L. em. Hedl.), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens* L.), jastrun właściwy (*Leucanthemum vulgare* Lam.), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), klon jawor (*Acer pseudoplatanus* L.), kłosówka wężnica (*Holcus lanatus* L.), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense* L.), kostrzewa czerwona (*Festuca rubra* L.), kostrzewa łąkowa (*Festuca pratensis* Huds.), kozłek lekarski (*Valeriana officinalis* L.), klon pospolity (*Acer platanoides* L.), lilak pospolity (*Syringa vulgaris* L.), lipa drobnolistna (*Tilia cordata* Mill.), lucerna sierpowata (*Medicago falcata* L.), lucerna siewna (*Medicago sativa* L.), leszczyna pospolita (*Corylus avellana* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris* L.), mięta nadwodna (*Mentha aquatica* L.), lepiężnik kutnerowaty (*Petasites spurius* (Retz.) Rchb.), nawłóć pospolita (*Solidago virgaurea* L.), niezapominajka błotna (*Myosotis palustris* (L.) em. Rchb.), olsza czarna (*Alnus glutinosa* Gaertn.), ostrożeń polny (*Cirsium arvense* (L.) Scop.), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica* L.), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina* L.), przetacznik polny (*Veronica arvensis* L.), przymiotno białe (*Erigeron annuus* (L.) Pers.), przytulia błotna (*Galium palustre* L.), przytulia pospolita (*Galium mollugo*), przylaszczka pospolita (*Hepatica nobilis*), rajgras wyniosły (*Arrhenatherum elatius* (L.) P. Beauv.), rdest kolankowy (*Polygonum lapathifolium* L. ssp. *Lapathifolium*), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozestana (*Lysimachia nummularia* L.), rdest ptasi (*Polygonum aviculare* L.), szczawik zajęczy (*Oxalis acetosella* L.), skrzyp błotny (*Equisetum*

palustre L.), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), sosna zwyczajna (*Pinus sylvestris* L.), świerk pospolity (*Picea abies* (L.) H.Karst), tatarak zwyczajny (*Acorus calamus* L.), tojeść pospolita (*Lysimachia vulgaris* L.), tojeść rozestana (*Lysimachia nummularia* L.), topola drżąca (*Populus tremula* L.), trzcina pospolita (*Phragmites australis*), tomka wonna (*Anthoxanthum odoratum* L.), turzyca owłosiona (*Carex hirta* L.), turzyca sina (*Carex flacca* Schreb.), wiązówka błotna (*Filipendula ulmaria* (L.) Maxim.), wiechlina błotna (*Poa palustris* L.), wiechlina gajowa (*Poa nemoralis* L.), wiechlina łąkowa (*Poa pratensis* L.), wiechlina roczna (*Poa annua* L.), wierzba krucha (*Salix fragilis* L.), wierzba biała (*Salix alba* L.), wyka płotowa (*Vicia sepium* L.), wyka ptasia (*Vicia cracca* L.), życica trwała (*Lolium perenne* L.), drzewa i krzewy owocowe i ozdobne, byliny.

W poniższej tabeli wymieniono gatunki zwierząt występujące na terenie objętym projektem planu i w bezpośredniej okolicy.

Liczba porządkowa (odpowiadająca oznaczeniu na załączniku graficznym)	Nazwa polska
1	zięba
2	bocian biały
3	sroka zwyczajna
4	kukułka zwyczajna
5	pliszka siwa
6	rudzik
7	pełzacz
8	bogatka
9	wróbel
10	kapturka
11	zaganiacz
12	wrona
13	szpak
14	jemiołuszka
15	gil
16	dzięcioł średni
17	świergotek polny
18	łabędź niemy
19	kwiczoł
20	śmieszka
21	mewa siwa
22	krzyżówka
23	czernica
24	kowalik
25	wiewiórka
26	żaba trawna
27	żaba wodna
28	żaba śmieszka

Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Narwi, w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300).

Teren lądowy objęty opracowaniem znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych RW200018264759 Pisa do jez. Roś, a jezioro Mikołajskie znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych jeziornych Mikołajskie LW30175.

Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP RW200018264759 Pisa do jez. Roś jest zagrożona. Główne źródło presji chemicznych: rozproszone – rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski; rozproszone – rolnictwo, leśnictwo;

punktowe – przemysłowe, komunalne, odcieki ze składowisk; nieznane (substancje zakazane). Główne źródło presji hydromorfologicznych: prostowanie koryta - rzeki główne i rzeki pozostałe. JCWP jest przeznaczona do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych. JCWP nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód. Celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny i dobry stan ekologiczny – zapewnienie drożności cieku dla migracji gatunków o znaczeniu gospodarczym na odcinku cieku głównego Pisa w obrębie JCWP (dla węgorka europejskiego).

Dla JCWP RW200018264759 Pisa do jez. Roś zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: EFI+PL/ IBI_PL; benzo(a)piren(b), heptachlor(b). Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Dla JCWP RW200018264759 Pisa do jez. Roś nie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 5 i z art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Poza obowiązkową realizacją katalogu działań krajowych dla JCWP RW200018264759 Pisa do jez. Roś wskazano zestaw działań podstawowych wśród których wymienia się m.in. Kontrola przestrzegania warunków stosowania środków ochrony roślin (prawidłowe stosowanie środków ochrony roślin dla zapewnienia ochrony zasobów wodnych przed zanieczyszczeniem); Kontrola gospodarowania wodami oraz przeglądy pozwoleń wodnoprawnych (kontrola przestrzegania warunków ustalonych w decyzjach i korzystania z wód: przeglądy udzielonych pozwoleń wodnoprawnych dla wód, gdzie jest zagrożone osiągnięcie celów środowiskowych (na podstawie art. 325 pr.w.), kontrola gospodarowania wodami (na podstawie art. 334 pr.w.) oraz wykonanie przeglądów pozwoleń wodnoprawnych (na podstawie art. 416 pr. w.) - w zakresie wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi, lub do urządzeń kanalizacyjnych); Realizacja działań wynikających z planów ochrony i planów zadań ochronnych dla obszarów chronionych (w miejscowościach położonych nad jeziorami, w których projektuje się nowe zainwestowanie, wskazane jest wykonywanie sieci wodociągowej równoległej z siecią kanalizacyjną oraz obiektami oczyszczania ścieków); Aktualizacja programu ochrony środowiska pod kątem poprawy efektywności dotyczącej ograniczania dopływu zanieczyszczeń do JCWP (Aktualizacja programu ochrony środowiska w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń do wody i powietrza, substancji będących czynnikami stwierdzonej presji chemicznej w wodzie oraz redukcji dopływu substancji priorytetowych ze zlewni do JCWP. Obejmuje uwzględnienie w opracowywanych i aktualizowanych planach (na wszystkich poziomach JST) zagadnień związanych z identyfikacją zagrożeń i problemów oraz wdrażaniem lokalnych działań mających na celu ograniczenie stwierdzonych presji chemicznych i poprawę stanu wód. Planowanie specyficznych działań na szczeblu samorządowym ma przyczynić się do osiągnięcia celów zapisanych w krajowych dokumentach strategicznych i programowych).

Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego dla JCWP LW30175 Mikołajskie jest zagrożona. JCWP ma status silnie zmienionej części (SZCW), z uwagi na brak możliwości skutecznego odwrócenia zmian hydromorfologicznych, brak alternatyw dla pełnionych funkcji. Uzasadnieniem wyznaczenia jest przekroczenie decydujących wskaźników: B, Cc, Db, Eb, Ec, Ed oraz zmiany hydromorfologiczne tj.: regulacja odcinkowa brzegów; śluzowanie; bagrowanie/usuwanie roślinności - utrzymanie szlaku wodnego; regulacja odcinkowa brzegów i infrastruktura związana z obszarami turystycznymi, rekreacyjnymi i żegluga

śródlądową; regulacja odcinkowa brzegów. Użytkowanie wód: transport - żegluga; turystyka i rekreacja; rozwój obszarów miejskich - inne: odprowadzenie wód z terenów miejskich, zabudowa, infrastruktura sportowa. Celem środowiskowym jest dobry potencjał ekologiczny; zapewnienie drożności cieku dla migracji zwierząt wodnych o znaczeniu gospodarczym (troć wędrowną) oraz dobry stan chemiczny.

Główne źródło presji chemicznych: rozproszone – rozwój obszarów zurbanizowanych: transport, turystyka, odpływ miejski. JCWP nie jest przeznaczona do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód.

Dla JCWP LW30175 Mikołajskie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej. odstępstwo polegające na odroczeniu terminu osiągnięcia celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte (lub są zagrożone) cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: Bromowane difenyletery (b),; przezroczystość. Jest to spowodowane warunkami naturalnymi (wskazanymi w kolumnie pn. „Warunki naturalne uniemożliwiające osiągnięcie celów środowiskowych w perspektywie do końca 2027 r. (lub roku 2039 - dla substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE)”) a w odniesieniu do substancji priorytetowych wprowadzonych dyrektywą 2013/39/UE – brakiem możliwości technicznych (w tym: niewystarczającymi danymi na temat źródeł zanieczyszczenia) i nieproporcjonalnością kosztów. Warunkiem odstępstwa jest pełne i terminowe wdrożenie programu działań (którego zakres i skuteczność określono w zestawach działań).

Dla JCWP LW30175 Mikołajskie nie zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 5 i z art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Poza obowiązkową realizacją katalogu działań krajowych dla JCWP LW30175 Mikołajskie wskazano zestaw działań podstawowych wśród których wymienia się m.in. Aktywne kształtowanie stref buforowych w obrębie litoralu polegające na mozaikowym usuwaniu trzcinowisk poza okresem wegetacyjnym i lęgowym (Optymalizacja funkcjonowania strefy buforowej, przywrócenie różnorodności warunków siedliskowych, ograniczenie negatywnych oddziaływań na jezioro ze strony odkładanej materii organicznej. Ograniczenie rozwoju gatunków inwazyjnych oraz nadmiernego zarastania jeziora monokulturami trzcinowymi. Usuwanie biogenów wraz z biomasą roślinną. Działanie zalecane dla jezior zarastających bądź z dominacją monokultur trzcinowych. Mozaikowe wykaszanie trzcinowisk, nie może obejmować całej powierzchni trzcinowiska na wykaszonym odcinku. Usuwać należy jedynie część roślin, bez ingerencji w dno zbiornika (kłącza nie mogą zostać usunięte). Wykaszanie należy przeprowadzać poza okresem lęgowym oraz sezonem wegetacji. Usunięciu podlegają są martwe części roślin z wbudowanymi substancjami biogennymi. Zasięg wykaszania (w układzie mozaikowym) nie może przekraczać 1/3 całkowitej powierzchni monokultur trzcinowych); Realizacja działań naprawczych dla obszarów chronionych zakresie utrzymania naturalnego charakteru jeziora (Rozpoznanie zasadności, a w przypadku jej stwierdzenia wprowadzenie do ustanawianych PO/PZO działań naprawczych w zakresie wskazań obejmujących poprawę warunków siedliskowych, odtwarzanie siedlisk w strefie litoralnej oraz strefie brzegowej w ramach prac renaturyzacyjnych wg KPRWP (zgodnie z celami środowiskowymi dla obszaru chronionego, adekwatnie do natężenia istniejącej presji).

Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych GW200031. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest niezagrażona. Celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy. Dla przedmiotowej JCWPd nie wprowadzono odstępstwa z tytułu art. 4.4 RDW ani art. 4.5 RDW.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP).

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* część terenu planu zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008.

Klimat gminy Mikołajki wykazuje właściwości klimatu przejściowego kontynentalno-morskiego. Przejściowość ta objawia się dużą dynamiką zmian pogodowych w krótkich przedziałach czasowych. Charakterystyczną cechą jest znaczna amplituda temperatur w układach noc-dzień i lato-zima. Liczba dni gorących i upalnych nie przekracza 20, natomiast dni mroźnych i bardzo mroźnych jest średnio 66. Rozkład opadów jest zgodny z ukształtowaniem terenu. Opady średnie utrzymują się na poziomie 550 – 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 90 dni. Gmina należy do regionu o średniej temperaturze roku ok. 6°C. Implikacje tej cechy tutejszego klimatu to: opóźnienie, w stosunku do innych regionów, nadejścia wiosny i lata, z czego wynika najkrótszy w kraju okres wegetacyjny (trwa ok. 190 dni).

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Objawami braku ładu przestrzennego jest na przykład skomplikowany i niewygodny dojazd do obiektów budowlanych, usytuowanie obok siebie obiektów uciążliwych względem siebie, nieekonomiczne i rozrzutne gospodarowanie przestrzenią, a co za tym idzie wzrost kosztów funkcjonowania przedsiębiorstw, ograniczenie możliwości rozwoju gospodarczego, ograniczenie możliwości zabudowy spowodowane przypadkowymi i nie pasującymi do siebie inwestycjami. Należy podkreślić, że ład przestrzenny jest realizacją rozwoju zrównoważonego w przestrzeni.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu obszar będzie użytkowany w doczasowy sposób lub sukcesywnie zmieniany, zagospodarowywany i zabudowywany na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w części południowo-zachodniej miasta Mikołajki. Projekt planu obejmuje tereny zlokalizowane po zachodniej stronie jeziora Mikołajskiego i fragment jeziora Mikołajskiego. Obszar w przewadze jest zabudowany i zagospodarowany, a także wyposażony w ciągi komunikacyjne wzdłuż których przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Ponadto w zakresie infrastruktury technicznej tereny wyposażone są w niezbędne sieci, w tym wodociągową, kanalizacji sanitarnej, elektroenergetyczną i telekomunikacyjną.

Projektowane sposoby zagospodarowania terenu nie wpłyną negatywnie na stan środowiska terenów sąsiednich, w tym na stan jakościowy wód jeziora Mikołajskiego. Zachowuje się istniejący sposób zagospodarowania i użytkowania terenów, wprowadza nowe zagospodarowanie zgodne z obecnym zapotrzebowaniem oraz wprowadza ustalenia w zakresie infrastruktury technicznej chroniące środowisko. W projekcie planu wprowadzono zapisy dotyczące zaopatrzenia w wodę, odprowadzania wód opadowych i roztopowych oraz ścieków sanitarnych, chroniące wody zbiornika przed dopływem zanieczyszczeń.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŹNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

Część terenu objętego projektem planu położona jest w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008 w granicach którego obowiązuje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz.U. z 2011 r. Nr 25 poz. 133 ze zm.). Ponadto w odniesieniu do ww. obszaru Natura 2000 zastosowanie mają ograniczenia zawarte w art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Obszar specjalnej ochrony ptaków Puszcza Piska PLB280008 jest ostoją ptasią o randze europejskiej E23 i obejmuje największy na Mazurach kompleks leśny Puszczy Piskiej oraz powiązane z puszcza tereny nieleśne, w tym liczne jeziora. Według regionalizacji fizyczno-geograficzna Kondrackiego, OSOP Puszcza Piska obejmuje południową część Krainy Wielkich Jezior Mazurskich, zachodnią i południową część Pojezierza Mrągowskiego, centralną część Równiny Mazurskiej oraz północne krańce Równiny Kurpiowskiej. Według regionalizacji geobotanicznej J.M. Matuszkiewicza, OSOP obejmuje fragmenty okręgów Mrągowsko-Giżyckiego, Mikołajskiego i Puszczy Piskiej Podkrajiny Zachodniomazurskiej oraz północne krańce Okręgu Zielonej Puszczy Kurpiowskiej Podkrajiny Kurpiowskiej.

W granicach Ostoi występuje co najmniej 37 gatunków ptaków objętych art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG. Zgodnie z informacjami zawartymi w standardowym formularzu danych przedmiotami ochrony w OSOP Puszcza Piska są: Pezkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 900-1100 par [1], co stanowi 3,6-7,3 % populacji krajowej [2] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (zarastająca urozmaicona linia brzegowa na sporej części akwenów wodnych); Izolacja: ocena C. Bąk *Botaurus stellaris* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 60-80 par [1], co stanowi ponad 1,1-1,9% populacji krajowej [2] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (zarastające akweny wodne), Izolacja: ocena C. Bączek *Ixobrychus minutus* ocena ogólna C, w tym: Populacja: 10-15 par [1], co stanowi ok. 1,4-2,1% populacji krajowej [2] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (zarastające akweny wodne), Izolacja: ocena C. Bocian czarny *Ciconia nigra* ocena ogólna C, w tym: Populacja: 10-15 par [1], co stanowi odpowiednio 0,4-1,0%, 0,6-1,3% i 0,8-1,4% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (duża mozaika terenu ze znaczną ilością różnego typu cieków wodnych), Izolacja: ocena C. Łabędź niemy *Cygnus olor* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 150-200 par [1], co stanowi odpowiednio 1,7-2,5% i 2,1-3,1% populacji krajowej wg [2] i [3] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (zarastająca urozmaicona linia brzegowa na sporej części akwenów wodnych). Izolacja: ocena C. Cyraneczka *Anas crecca* ocena ogólna C, w tym: Populacja: 25-35 par [1], co stanowi blisko 1,5-2,7% populacji krajowej wg [2] – ocena B; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (spadek poziomu wód gruntowych, presja turystyczna, zarastanie małych śródleśnych oczek wodnych, Izolacja: ocena C. Hełmiatka *Netta rufina* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 2-4 par [1], co stanowi 10-27% populacji krajowej wg [2] – ocena A; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (zarastanie dogodnych miejsc do rozrodu oraz mała ilość lęgowych kolonii mewy śmieszki (gatunek parasolowy), presja turystyczna); Izolacja: ocena B. Gągoł *Bucephala clangula* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 150-200 par [1], co stanowi 10-17% populacji krajowej wg [2] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (duża ilość drzew dziuplastych (po dzięciole czarnym) oraz znaczna ilość różnego typu akwenów wodnych sprzyja rozrodowi tego gatunku); Izolacja: ocena C. Nurogęś *Mergus merganser* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 40-50 par [1], co stanowi 4,0-5,6% populacji krajowej wg [2] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (urozmaicona linia brzegowa na sporej części akwenów

wodnych sprzyja rozrodowi tego gatunku); Izolacja: ocena C. Trzmiełojad *Pernis apivorus* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 70-100 par [1], co stanowi odpowiednio 1,4-2,3% i 1,8-5,0% populacji krajowej wg [2] i [4] – ocena B; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (silnie zniekształcona struktura gatunkowa i wiekowa na większości siedlisk grądowych); możliwości odtworzenia: II – możliwe przy średnim nakładzie środków (konsekwentna przebudowa drzewostanów na siedliskach grądowych); Izolacja: ocena C. Kania czarna *Milvus migrans* ocena ogólna C, w tym: Populacja: 15-20 par [1], co stanowi odpowiednio 1,2-4,4% i 3,8-6,7% populacji krajowej wg [2] i [4] – ocena B; Stan zachowania: ocena C; stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (silna presja turystyczna), możliwości odtworzenia: II – możliwe przy średnim nakładzie środków (odpowiednie zarządzanie ruchem turystycznym, ochrona strefowa); II – Izolacja: ocena C. Kania ruda *Milvus milvus* ocena ogólna C, w tym: Populacja: 15-20 par [1], co stanowi odpowiednio 0,3-1,0%, 0,4-0,8%, i 0,8-1,5% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (silna presja turystyczna), możliwości odtworzenia: II – możliwe przy średnim nakładzie środków (odpowiednie zarządzanie ruchem turystycznym, ochrona strefowa); II – Izolacja: ocena C. Bielik *Haliaeetus albicilla* – ocena ogólna B, w tym: Populacja: 32-37 par [1], co stanowi odpowiednio 1,9-2,8%, 3,6-4,6%, i 4,8-6,2% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (znaczna ilość akwenów wodnych jako miejsce żerowania oraz duża ilość obszarów leśnych dogodnych do założenia gniazda), Izolacja: ocena C. Błotniak stawowy *Circus aeruginosus* – ocena ogólna C, w tym: Populacja: 80-100 par [1], co stanowi odpowiednio 1,0-1,3%, 1,0-2,6%, i 1,0-1,5% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (zarastające akweny wodne), Izolacja: ocena C. Orlik krzykliwy *Aquila pomarina* – ocena ogólna B, w tym: Populacja: 80-90 par [1], co stanowi 2,4-4,9% populacji krajowej wg [2] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (ekstensywna gospodarka na otwartych terenach sprzyja powstawaniu dogodnych żerowisk dla tego gatunku), Izolacja: ocena C. Rybołów *Pandion haliaetus* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 4-5 par [1], co stanowi odpowiednio 13-22%, 11-14% i 8-10% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena B; Stan zachowania – ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (silna presja turystyczna w na akwenach wodnych i w ich pobliżu, eutrofizacja), możliwości odtworzenia: III – trudne (konflikt z ważną funkcją rekreacyjną jezior); Izolacja: ocena B. Kobuz *Falco subbuteo* ocena ogólna C, w tym: Populacja: 40-50 par [1], co stanowi 0,8-1,7% populacji krajowej wg [2] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (znaczna ilość dobrych żerowisk w pobliżu miejsc dogodnych do rozrodu); Izolacja: ocena C. Kropiatka Porzana *porzana* ocena ogólna C, w tym: Populacja: 40-60 par [1], co stanowi odpowiednio 1,1-2,4% i 1,1-1,7% populacji krajowej wg [2] i [3] – ocena C; Stan zachowania – ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (intensyfikacja gospodarki na wilgotnych łąkach, osuszanie mokradł, ekspansja trzciny), możliwości odtworzenia: II (czynna ochrona turzycowisk); Izolacja: ocena C. Zielonka Porzana *parva* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 70-100 par [1], co stanowi 3,9-8,3% populacji krajowej wg [2] – ocena B; Stan zachowania – ocena B; stopień zachowania siedliska: II – wciąż rozległe głębokie trzcinowiska nad jeziorami, mimo presji turystycznej), Izolacja: ocena C. Derkacz *Crex crex* ocena ogólna C, w tym: Populacja: 400-500 samców, co stanowi odpowiednio 0,7-1,4%, 1,3-2,5% i 0,9-1,7% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (osuszanie wilgotnych łąk, zarastanie terenów otwartych, intensyfikacja gospodarowania na użytkach zielonych), Izolacja: ocena C. Żuraw *Grus grus* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 500-600 par [1], co stanowi 3,3-4,3% populacji krajowej wg [2] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (znaczna ilość dogodnych miejsc do rozrodu), Izolacja: ocena C. Samotnik *Tringa ochropus* ocena ogólna B, w tym: Populacja: 180-200 par [1], co stanowi 1,8-4,0%

populacji krajowej wg [2] i [3] – ocena B; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (rębnie zupełne w olsach i łągach, intensyfikacja gospodarowania użytkami zielonymi, melioracje); Izolacja: ocena C. Śmieszka Larus ridibundus ocena ogólna C, w tym: Populacja: 500-600 par [1], co stanowi 0,6-0,8% i 0,4-0,5% populacji krajowej odpowiednio wg [2] i [4]: ocena C; Stan zachowania: ocena C, w tym: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane; Izolacja: ocena C. Rybitwa czarna Chlidonias niger ocena ogólna C, w tym: Populacja: 24- 30 par [1], co stanowi 0,7-1,2% i 0,5-0,8% populacji krajowej odpowiednio wg [2] i [4]: ocena C; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane; Izolacja: ocena C. Siniak Columba oenas ocena ogólna C, w tym: Populacja: 250-300 par [1], co stanowi odpowiednio 1,0-2,1%, 1,3-3,0% i 1,3-3,0% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (duża ilość drzew dziuplastych (po dzięciole czarnym) sprzyja rozrodowi tego gatunku); Izolacja: ocena C. Puchacz Bubo bubo ocena ogólna C, w tym: Populacja: szacowana na 0-2 pary [1] w 2012 r. co stanowi 0,0-0,8% populacji krajowej wg [2], jednak w latach 2002-2011 populację szacowano na 4-7 par [5], co odpowiada 1,5-2,8% krajowej populacji – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy dobrze zachowane; możliwości odtworzenia: III (przyczyny zaniku słabo poznane, co utrudnia przeciwdziałanie); Izolacja - ocena B (populacja częściowo izolowana). Włochatka Aegolius funereus ocena ogólna B, w tym: Populacja: 100-160 par [1], co stanowi 5-16% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (znaczna populacja dzięcioła czarnego sprzyja powstawaniu dogodnych miejsc rozrodu dla tego gatunku), Izolacja: ocena B. Lelek Caprimulgus europaeus ogólna B, w tym: Populacja: 350-450 par [1], co stanowi 6-11% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (duży udział siedlisk borowych, zręby zupełne, młodniki sosnowe), Izolacja: ocena C. Zimorodek Alcedo atthis ogólna C, w tym: Populacja: 30-40 par [1], o stanowi 0,5-1,6% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (silna presja turystyczna na rzeki i brzegi jezior, możliwości odtworzenia: III (silny konflikt z ważną funkcją rekreacyjną rzek i jezior, w tym Krutyni); Izolacja: ocena C. Dzięcioł czarny Dryocopus martius ocena ogólna C, w tym: Populacja: 700-800 par [1], co stanowi odpowiednio 1,3-2,0%, 0,8-2,0% i 1,0-2,3% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (znaczna powierzchnia lasów w starszych klasach wiekowych sprzyja populacji tego dzięcioła), Izolacja: ocena C. Lerka Lullula arborea ocena ogólna C, w tym: Populacja: 800-1000 par [1], co stanowi odpowiednio 0,3-0,6%, 0,7-1,3% i 1,0-2,0% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: I – elementy zachowane w doskonałym stanie (duży udział siedlisk borowych ze zrębami, ubogie pola i odłogi sąsiadujące z borami); Izolacja: ocena C. Trzciniak Acrocephalus arundinaceus ocena ogólna B, w tym: Populacja: 600-700 par [1], o stanowi odpowiednio 0,8-1,9%, 1,2-3,5% i 1,2-3,5% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C. Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (zarastająca urozmaicona linia brzegowa na sporej części akwenów wodnych); Izolacja: ocena C. Jarzębatka Sylvia nisora ocena ogólna C, w tym: Populacja: 250-300 par [1], co stanowi odpowiednio 0,4-0,8%, 0,5-1,5% i 0,5-1,5% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena C; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (mozaikowaty krajobraz rolniczy ze znacznym udziałem wilgotnych łąk, zakrzewień itp.); Izolacja: ocena C. Muchotłówka mała Ficedula parva ocena ogólna B, w tym: Populacja: 400-450 par [1], co stanowi odpowiednio 2,5-5,6%, 1,0-2,3% i 1,0-2,3% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena B; Stan zachowania: ocena C, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (silnie zniekształcona struktura gatunkowa i wiekowa na większości siedlisk grądowych); możliwości odtworzenia: II – możliwe przy średnim nakładzie środków (konsekwentna przebudowa drzewostanów na siedliskach grądowych); Izolacja: ocena C. Kormoran Phalacrocorax carbo ocena ogólna B, w tym: Populacja: 800-1000 par [1], co

stanowi odpowiednio 2,3-3,7%, 6,4-8,0% i 3,6-5,0% populacji krajowej wg [2], [3] i [4] – ocena B; Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: II – elementy zachowane w dobrym stanie (dogodna ilość zadrzewionych wysp na akwenach wodnych, oraz znaczna ilość żerowisk); Izolacja: ocena C. Cietrzew *Tetrao tetrix tetrix* ocena ogólna C, w tym: Populacja: Populacja: szacowana na 0-2 samce w 2012 r. co stanowi 0,0-0,3% populacji krajowej wg [2], jednak w 2002 r. populację szacowano na 95 samców [5], co odpowiadało 1,5-2,8% krajowej populacji – ocena C; ponadto, wobec raptownego zaniku populacji cietrzewia w wielu miejscach na niżu i w górach Polski, istnieją podstawy do przypuszczeń, że podawana przynajmniej od 2007 r. [4] liczebność krajowej populacji (800-900 m) oraz populacji w Puszczy Piskiej jest istotnie zawyżona – ocena C. Stan zachowania: ocena B, w tym: stopień zachowania siedliska: III – elementy zachowane w średnim stanie lub częściowo zdegradowane (intensyfikacja gospodarki leśnej i rolnej, prowadząca do eliminacji siedlisk ekotonowych, drapieźnictwo); możliwości odtworzenia: II – możliwe przy średnim nakładzie środków (zmiana zasad gospodarki leśnej na obrzeżach borów); Izolacja: ocena B.

Większość ptaków i ich siedlisk stanowiących przedmiot ochrony obszaru Puszcza Piska związana jest ze środowiskiem wodnym tj.: z jeziorami, stawami, mokradłami, trzcinowiskami, gdzie żerują, gniazdują i mają swoje miejsca lęgowe (Perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus*, Bąk *Botaurus stellaris*, Bączek *Ixobrychus minutus*, Łabędź niemy *Cygnus olor*, Cyraneczka *Anas crecca*, Hełmiatka *Netta rufina*, Gągoł *Bucephala clangula*, Nurogęś *Mergus merganser*, Kropiatka *Porzana porzana*, Zielonka *Porzana parva*, Derkacz *Crex crex*, Żuraw *Grus grus*, Samotnik *Tringa ochropus*, Zimorodek *Alcedo atthis*, Trzciniać *Acrocephalus arundinaceus*, Kormoran *Phalacrocorax carbo*). Znaczącą ilość stanowią również ptaki szponiaste gniazdujące zazwyczaj na obrzeżach lasów głównie w starszych drzewostanach, żywiące się drobnymi ssakami, ptakami, rybami, płazami, padliną (Trzmielojad *Pernis apivorus*, Kania czarna *Milvus migrant*, Kania ruda *Milvus milvus*, Bielik *Haliaeetus albicilla*, Błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, Orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, Rybotów *Pandion haliaeetus*, Kobuz *Falco subbuteo*). W granicach ostoi stwierdzono również występowanie gatunków ptaków związanych bezpośrednio z lasami (Siniak *Columba oenas*, Puchacz *Bubo bubo*, Włochatka *Aegolius funereus*, Lelek *Caprimulgus europaeus*, Dzięcioł czarny *Dryocopus martius*, Lerka *Lullula arborea*, Muchotłówka mała *Ficedula parva*).

Ogromna większość OSOP to tereny, na których funkcje przyrodnicze albo dominują, albo są bardzo wyraźnie zaznaczone, w związku z czym łatwiej jest wskazać główne antropogeniczne bariery migracyjne niż wymienić wewnętrzne powiązania ekologiczne w OSOP. Tymi najważniejszymi barierami stworzonymi przez człowieka są drogi krajowe nr 58 i 59 oraz biegnące skrajami OSOP drogi krajowe nr 16 i 63, a także większe miejscowości – Ruciane-Nida, Piecki, Spychowo. Dotychczasowy negatywny wpływ tych barier na integralność OSOP jest niewielki.

Wśród negatywnych zagrożeń, presji i działań mających wpływ na obszar Natura 2000 wymienione są: intensyfikacja rolnictwa, inne rodzaje praktyk leśnych, zabudowa rozproszona, sporty i różne formy czynnego wypoczynku rekreacji, uprawiane w plenerze, inne kompleksy sportowe i rekreacyjne, rozproszone zanieczyszczenie wód powierzchniowych z powodu działalności związanej z rolnictwem i leśnictwem, inne zanieczyszczenie wód powierzchniowych ze źródeł punktowych, zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie, międzygatunkowe interakcje wśród zwierząt, w tym konkurencja i drapieźnictwo.

Wśród celów działań ochronnych dla obszaru wymieniono m.in.

- utrzymanie korzystnego stanu populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zabudowy brzegów jezior i niszczenia trzcinowisk,
- uzyskanie trendu wzrostowego populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym rębni zupełnych w podmokłych lasach,
- uzupełnienie stanu wiedzy o populacji i jej zagrożeniach,
- ograniczenie zagrożeń, w tym degradacji siedlisk i odstrzałów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym eksploatacji drzewostanów nad wodami,
- uzupełnienie stanu wiedzy o obecności gatunku na rzekach OSOP,
- zahamowanie niekorzystnych trendów w populacji,
- ograniczenie zagrożeń, w tym stopniowa przebudowa drzewostanów na siedliskach grądowych i ochrona żerowisk,
- ograniczenie zagrożeń, w tym skuteczniejsza ochrona miejsc gniazdowania, redukcja antropopresji nad wodami i ochrona urozmaiconego krajobrazu,

- ograniczenie zagrożeń, w tym niszczenia trzcinowisk i rozpraszania zabudowy,
- ochrona żerowisk i miejsc dogodnych do gniazdowania,
- ograniczenie zagrożeń, w tym przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy i intensyfikacji rolnictwa,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zmiany metod gospodarowania użytkami zielonymi oraz aktywne przeciwdziałanie degradacji użytków zielonych na glebach hydrogenicznych,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zmiana metod użytkowania olsów i łągów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym utrzymanie powierzchni starodrzewi oraz puli drzew dziuplastych, umierających i martwych,
- ograniczenie zagrożeń, w tym skuteczna ochrona miejsc gniazdowania, utrzymanie ważnych dla gatunku starodrzewi iglastych i zapewnienie udziału świerka w drzewostanach,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zachowanie rębni zupełnych jako ważnych elementów gospodarki na siedliskach borowych i powstrzymanie rozpraszania zabudowy w sąsiedztwie borów,
- ograniczenie zagrożeń, w tym zachowanie urozmaiconego krajobrazu rolniczego i ochrona stosunków wodnych na użytkach zielonych,
- podjęcie próby odtworzenia populacji cietrzewia.

Do działań związanych z ochroną czynną obszaru należą: Opracowanie programu służącego ochronie miejsc ważnych dla populacji ptaków będących przedmiotami ochrony poprzez odpowiednie zarządzanie ruchem turystycznym. Poprawa infrastruktury służącej zarządzaniu ruchem turystycznym. Utrzymanie stref ciszy na jeziorach. Kampania uświadamiająca na rzecz ochrony trzcinowisk. Działania porządkowe na rzecz ochrony trzcinowisk i zachowania ciszy. Inwentaryzacja i likwidacja nielegalnych pomostów. Budowa infrastruktury do odbioru ścieków z jachtów. Opracowanie programu małej retencji dla zlewni rzeki Szkwy, rzeki Rudnej, rzeki Turośl i Zimna, rzeki Rybnica. Realizacja programu małej retencji dla zlewni rzeki Szkwy, rzeki Rudnej, rzeki Turośl i Zimna, rzeki Rybnica. Powstrzymanie sukcesji na śródleśnych łąkach. Ograniczanie ekspansji trzciny i pałki wodnej na siedliskach kropiarki. Nowe linie elektroenergetyczne bezpieczne dla ptaków. Opracowanie planu przebudowy niebezpiecznych linii napowietrznych SN. Przebudowa niebezpiecznych linii napowietrznych SN. Przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy. Program restytucji cietrzewia. Zarządzanie populacją kormorana. Upowszechnienie wiedzy o obowiązujących zasadach gospodarki rolnej.

Uwarunkowania przyrodnicze i historyczne sprawiły, że kluczowymi gałęziami gospodarki w OSOP są: leśnictwo, rolnictwo, turystyka, rybactwo i przetwórstwo drewna.

Projekt planu nie wpłynie negatywnie na przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, ponieważ wprowadza sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem użytkowania terenów oraz zapotrzebowaniem.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w części południowo-zachodniej miasta Mikołajki i obejmuje tereny zlokalizowane po zachodniej stronie jeziora Mikołajskiego i fragment jeziora Mikołajskiego. Powołując się na informacje pochodzące z zasobów Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Olsztynie najważniejszymi źródłami powodującymi zanieczyszczenie wód są: ścieki komunalne (z gospodarstw domowych) nieoczyszczone; zanieczyszczenia spływające wraz z opadami atmosferycznymi z terenów zurbanizowanych i rolnych; zanieczyszczenia wsiąkające do gruntu i wód gruntowych (niewłaściwe stosowanie środków ochrony roślin, sztucznych nawozów mineralnych i gnojowicy); niedostateczna ilość i skuteczność oczyszczania ścieków; brak systemów kanalizacyjnych i nieszczelności zbiorników ściekowych; zanieczyszczenia komunikacyjne spowodowane z powierzchni dróg przez opady atmosferyczne.

Aby przeciwdziałać zanieczyszczeniu wód jeziora w projekcie planu wpisano odpowiednie ustalenia, w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków sanitarnych, a także wód opadowych i roztopowych.

Zapisy projektu planu dotyczące zabezpieczeń przed negatywnym oddziaływaniem na środowisko eliminują możliwość powstania zagrożeń związanych z realizacją planowanej zabudowy. Projekt planu określa zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej: systemu zaopatrzenia w wodę, systemu odprowadzania ścieków sanitarnych,

systemu odprowadzania wód opadowych i roztopowych, systemu gazowniczego, systemu ciepłowniczego, systemu elektroenergetycznego, systemu telekomunikacyjnego oraz sposób usuwania opadów stałych.

W celu ochrony środowiska przyrodniczego w projekcie planu wprowadzono m.in. następujące zalecenia dotyczące: minimalnej powierzchni biologicznie czynnej; nieprzekraczalnej i obowiązującej linii zabudowy; minimalnej powierzchni działki; intensywności zabudowy; wysokości zabudowy.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Ważnym dokumentem określającym perspektywę rozwoju i zagospodarowania terytorium Unii Europejskiej jest Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego różnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji. Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić: Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć. Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi. Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu. Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe w tym Polityka ekologiczna Państwa 2030. Podstawowym celem określonym w dokumencie jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.: w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się; w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach. Szczególny nacisk został położony na działania mające na celu poprawę jakości powietrza poprzez ograniczenie niskiej emisji. Jednocześnie na znaczeniu zyskują również działania związane z adaptacją do zmian klimatu, a ich celem jest przeciwdziałanie występowania miejskich wysp ciepła oraz rozbudowa terenów zieleni i powszechniejsze retencjonowanie wody na terenach miast i wsi. Projekt planu pozwala na realizację celów określonych w Polityce ponieważ, tereny będą wykorzystywane zgodnie z obecnym sposobem użytkowania i zagospodarowania.

Aktualizacja Programu Wodno – Środowiskowy Kraju (aPWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Ramowej Dyrektywie Wodnej w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele: niepogarszanie stanu części wód; osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych; spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych; zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji. Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r. w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i

ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie". Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa”.

Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych: I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń. II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej. III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej. IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej. VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej. VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej. VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030* jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmieniającego się klimatu. W dokumencie wskazano priorytetowe kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć do 2020 roku w najbardziej wrażliwych na zmiany klimatu obszarach, takich jak.: gospodarka wodna, rolnictwo, leśnictwo, różnorodność biologiczna, zdrowie, energetyki, budownictwo i gospodarka przestrzenna, obszary zurbanizowane, transport, obszary górskie i strefy wybrzeża. Działania te, podejmowane zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, mają być dokonywane poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę oraz rozwój technologii. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu (dostęp do wody dobrej jakości, poprawa i utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów od wód zależnych), dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu (wdrożenie niskoemisyjnych źródeł ciepła), dostosowanie do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie.

Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego pozwala na prowadzenie odpowiedniej gospodarki przestrzennej, biorącej pod uwagę także interes społeczności lokalnych, przy uwzględnieniu zasobów przyrodniczych.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Analizując potencjalny wpływ realizacji projektu planu należy mieć na uwadze, że zmiany w przestrzeni mogą zachodzić również niezależnie od procedury planistycznej. Ustalenia projektu planu zagospodarowania przestrzennego odnoszą się nie tylko do środowiska przyrodniczego, ale odgrywają również rolę w kształtowaniu środowiska życia człowieka oraz jakości jego życia.

Sposób zagospodarowania terenów określony w projekcie planu jest zgodny z przeznaczeniem określonym w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

przestrzennego miasta i gminy Mikołajki, a także przeznaczeniem określonym w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w części południowo-zachodniej miasta Mikołajki i obejmuje tereny zlokalizowane po zachodniej stronie jeziora Mikołajskiego i fragment samego jeziora Mikołajskiego. Obszar opracowania w przewadze jest zabudowany i zagospodarowany, a także wyposażony w ciągi komunikacyjne wzdłuż których przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Ponadto w zakresie infrastruktury technicznej tereny wyposażone są w niezbędne sieci, w tym wodociągową, kanalizację sanitarną, elektroenergetyczną i telekomunikacyjną.

W ustaleniach projektu planu wprowadzono zapis, że obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego i że dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Na etapie opracowywania projektu planu miejscowego nie określa się jaki rodzaj inwestycji realizowany będzie na przedmiotowym terenie, a jedynie wskazuje możliwe kierunki rozwoju zabudowy. Rzetelna analiza oddziaływania planowanej zabudowy na środowisko, w tym sąsiedztwo jest możliwa w przypadku realizacji konkretnej inwestycji posiadającej wymiar materialny, czyli w przypadku procedury oceny oddziaływania inwestycji na środowisko (OOŚ), procedury zupełnie innej niż strategiczna ocena oddziaływania na środowisko (ocena projektu planu), bo przeprowadzanej dla konkretnej inwestycji posiadającej projekt zagospodarowania terenu z dokładnie określoną lokalizacją i pełnymi, szczegółowymi danymi oraz parametrami projektowanej inwestycji. Zgodnie z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko zostały skatalogowane na podstawie załączników I i II dyrektywy 85/337/EWG oraz z uwzględnieniem krajowych reguł prawnych dotyczących podejmowania przedsięwzięć w ogóle – w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.). Wśród nich wyróżniono m.in. przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto zgodnie z ustawową delegacją (i treścią dyrektywy) w rozporządzeniu określono przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko opisano w rozporządzeniu jako: obiekty, procesy (instalacje), w sposób łączny (obiekt i proces).

Ponieważ na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji dotyczących wielkości i gabarytów zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy, powierzchni użytkowej, ilości i gatunków zwierząt, a także sposobu wykorzystania obiektów oraz przewidywanych instalacji, nie ma możliwości określenia wpływu planowanej zabudowy na stan środowiska. Oceny takiej będzie można dokonać znając konkretne parametry inwestycji.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odnoszą się nie tylko do środowiska przyrodniczego, ale odgrywają również rolę w kształtowaniu środowiska życia człowieka oraz jakości jego życia. W myśl przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska znaczące oddziaływanie na środowisko oznacza także znaczące oddziaływanie na zdrowie ludzi, o którym można mówić w sytuacji, gdy przekraczane są standardy emisyjne oraz dopuszczalne normy hałasu i promieniowania elektromagnetycznego.

Oddziaływanie na zdrowie ludzi może wystąpić na etapie realizacji zabudowy w wyniku transportu samochodami materiałów budowlanych i ludzi na place budów oraz

wywozu urobku z wykopów pod fundamenty budynków. Uciążliwości związane z oddziaływaniem transportu samochodowego, tj. zanieczyszczenie atmosfery (spaliny i pylenie z dróg) i hałas będą ograniczone przestrzennie (otoczenie dróg) i czasowo (do okresu budowy).

W projekcie planu uwzględniono także niezbędny dla zapewnienia właściwych warunków użytkowania rozwój infrastruktury technicznej, której niedostatki są jednym z bardziej istotnych problemów właściwego stanu ochrony środowiska. W projekcie planu znalazło się szereg ustaleń dotyczących ochrony środowiska, które w sposób bezpośredni i pośredni wpływają korzystnie na środowisko przyrodnicze oraz warunki życia i zdrowia ludzi. Ustalenia te dotyczą m.in. ochrony powietrza i preferencji źródeł niskoemisyjnych oraz ekologicznych, ochrony wód, powierzchni ziemi i gleby, ochrony przed hałasem. Także bezpośrednio wyrażone zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami oraz warunkami zaopatrzenia w energie elektryczną, gaz i ciepło. Zapisy te docelowo dążą do zapewnienia wysokiej jakości użytkowania obiektów poprzez zapewnienie dostępu do infrastruktury technicznej.

W granicach terenu objętego opracowaniem i w bezpośrednim sąsiedztwie występują zwierzęta objęte ochroną gatunkową m.in.: ptaki i płazy. Nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na faunę w związku z realizacją ustaleń projektu planu. Plan przewiduje zachowanie kompleksów leśnych, enklaw zadrzewień i naturalnych zbiorników wodnych; wokół brzegów zbiorników wodnych wyznaczono tereny zieleni urządzonej i tereny lasów bez prawa zabudowy. Część ptaków związana jest z istniejącą zabudową miasta Mikołajki, dlatego też wprowadzenie nowej zabudowy nie wpłynie negatywnie na ich bytowanie.

Należy ponadto pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

Realizacja zabudowy i ogrodzenie części terenów może niekorzystnie wpłynąć na migrujące zwierzęta. Negatywnymi konsekwencjami lokalizacji zabudowy może być na etapie budowy i funkcjonowania obiektów utrata żerowisk oraz płoszenie zwierząt w rejonie inwestycji. Przekształcenie każdej powierzchni otwartej oznacza pomniejszenie arealu występowania i żerowania pewnych grup zwierząt, co oznacza ograniczenie rozwoju danych populacji. Ponadto pojawienie się zabudowy wiąże się z penetracją terenu na obszarze znacznie większym niż wyznaczonym granicami projektu planu, dochodzi do zwiększania liczby osób, maszyn, urządzeń oraz zwierząt związanych z człowiekiem, których aktywność obejmuje także obszary przyległe. W konsekwencji zwierzęta wycofują się, bądź zmieniają dotychczasowe szlaki migracyjne, jednakże w ich miejsce pojawiają się inne gatunki akceptujące zastany stan. Najważniejszym elementem ustaleń projektu planu jest zachowanie terenów zieleni w sąsiedztwie zbiorników wodnych.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu i realizacji inwestycji może zająć konieczność usunięcia drzew lub krzewów, jednakże na obecnym etapie opracowywania dokumentu nie ma możliwości określenia ich ilości i gatunków. Zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu przed jego wydaniem dokonuje oględzin w zakresie występowania w ich obrębie gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia, że usunięcie drzewa lub krzewu spowoduje naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych, postępowanie zawieszają do czasu przedłożenia zezwolenia na czynności podlegające zakazom w

stosunku do tych gatunków. Jednakże, zgodnie z art. 83f cytowanej ustawy, przepisów art. 83 nie stosuje się do m.in.: 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²; 2) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew; 3a) drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej; 3b) drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego; 3) drzew lub krzewów owocowych, z wyłączeniem rosnących lub na terenach zieleni; 4) prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia; 5) drzew lub krzewów stanowiących złomy lub wywroty usuwanych przez: a) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urzędów, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu, b) inne podmioty lub osoby, po przeprowadzeniu oględzin przez organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, potwierdzających, że drzewa lub krzewy stanowią złom lub wywrot; 6) drzew lub krzewów należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f.

W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1 pkt 3a (drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej) ustawy o ochronie przyrody, właściciel nieruchomości jest obowiązany dokonać zgłoszenia do organu, o którym mowa w art. 83a ust. 1, zamiaru usunięcia drzewa, jeżeli obwód pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm przekracza: 1) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego; 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego; 3) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew. Organ, o którym mowa w art. 83a ust. 1, może wnieść sprzeciw w przypadku: 1) lokalizacji drzewa: a) na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, b) na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleń lub chronionym innymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, c) na terenach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5; 2) spełnienia przez drzewo kryteriów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 3.

Należy również nadmienić, że zgodnie z art. 83f ust. 1 pkt 3b ustawy o ochronie przyrody nie jest wymagane zezwolenie na wycięcie drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego.

Należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 90 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody usunięcie drzew z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę, z zastrzeżeniem (ust. 2), że jeżeli prezydent miasta na prawach powiatu sprawuje funkcję starosty, zgodę wyraża marszałek województwa. Ponadto zgodnie z art. 83a ust. 1 pkt. 2a w/w ustawy usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Z uwagi, że w granicach obszaru objętego projektem planu wydzielono tereny lasów należy mieć na uwadze, że usunięcie drzew w granicach użytku Ls może odbywać się tylko i wyłącznie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie. Zgodnie z Ustawą o lasach nadzór nad gospodarką leśną w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa sprawuje Starosta, który może w drodze porozumienia powierzyć go nadleśniczemu Lasów Państwowych. Zgodnie z powyższą ustawą właściciele lasów zobowiązani są do racjonalnego użytkowania lasu w sposób trwale zapewniający optymalną realizację wszystkich jego funkcji, a w szczególności do: wykonywania zabiegów profilaktycznych i ochronnych zapobiegających powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów; zapobiegania, wykrywania i zwalczania nadmiernie pojawiających i rozprzestrzeniających się organizmów szkodliwych; ochrony gleby i wód leśnych. Podstawą do pozyskania drewna w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa są Uproszczone Plany Urządzenia Lasu (UPUL) lub decyzja Starosty (lub osoby przez niego upoważnionej) wydana na podstawie inwentaryzacji

stanu lasu. Pozyskanie drewna w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa, niezgodnie z Uproszczonym Planem Urządzenia Lasu lub decyzją jest możliwe wyłącznie w przypadkach losowych; decyzje w tej sprawie, na wniosek właściciela lasu, wydaje nadzorujący.

Z uwagi, że zadrzewienia mogą stanowić potencjalne miejsca lęgowe, schronień i miejsc rozrodu ptaków wskazanym jest, aby ewentualna wycinka drzew prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

W granicach obszaru objętego projektem planu rzeźba terenu zachowała naturalny równinny charakter. Główne zmiany w zakresie powierzchni ziemi będą dotyczyć: prowadzenia prac ziemnych związanych z realizacją zabudowy oraz przekształcenia obszarów aktywnych biologicznie w tereny zabudowane. Zgodnie z ustawą Prawo budowlane art. 5 ust. 1 „Obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: (między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)”. Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „Dla działek budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymaganiami art. 5 ust. 1–2b, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych”. Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się: warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie oraz warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych”. Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy Prawo budowlane art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki.

Inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim statym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, lokalną zmianą stosunków wodnych i kierunków spływu powierzchniowego, a także zmniejszeniem areatu terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

Możliwe jest zanieczyszczenie gleby na etapie budowy inwestycji na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Zmiany będą dotyczyć przypowierzchniowej warstwy gruntów. Ponadto możliwym jest powstawanie sztucznych nasypów i wykopów. Zwiększenie udziału terenów zabudowanych i utwardzonych może przyczynić się w konsekwencji do: intensyfikacji spływu powierzchniowego, ograniczenia zasilania wodą, co w dłuższej perspektywie czasowej prowadzi do przesuszania gruntów oraz ograniczenia procesów glebotwórczych.

Konsekwencje prowadzonych robót ziemnych mogą zasięgiem wykraczać poza granice obszaru projektu planu. Ziemia z wykopów powinna być właściwie zagospodarowana, dlatego też konieczna jest rzetelna kontrola wszystkich etapów realizacji danej inwestycji. W celu złagodzenia skutków realizacji inwestycji wskazane jest wykorzystanie próchnicznej warstwy gleby.

Funkcjonowanie obiektów budowlanych, w tym obiektów aktywności gospodarczej wiąże się emisją zanieczyszczeń do powietrza pochodzących z systemów grzewczych inwestycji oraz ruchu samochodowego. Realizacja projektu planu nie wpłynie w znaczącym negatywnym stopniu na zmianę powietrza atmosferycznego. W projekcie planu ustalono, że

zaopatrzenie w ciepło będzie następować z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła lub z konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych. Zakaz dopuszczenia do celów grzewczych systemów wysokoemisyjnych jest jednym ze sposobów pozwalającym na realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.

Wpływ realizacji zabudowy na stan atmosfery będzie największy na etapie budowy inwestycji, kiedy nastąpi czasowa zwiększona emisja zanieczyszczeń do atmosfery i substancji ropopochodnych z pojazdów oraz maszyn, przy czym będzie to oddziaływanie o charakterze lokalnym. Z uwagi na brak szczegółowych informacji w zakresie planowanej zabudowy nie ma możliwości określenia ilości i rodzaju emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Niewątpliwie pełna realizacja ustaleń projektu planu będzie miała wpływ na gospodarkę odpadami – wytwarzanie odpadów zarówno na etapie realizacji (jako oddziaływanie chwilowe) i funkcjonowania (jako oddziaływanie stałe).

Okresowe, zwiększone oddziaływanie w zakresie gospodarki odpadami będzie zachodzić na etapie realizacji inwestycji. Na etapie budowy/przebudowy/ rozbudowy czy wyburzania inwestycji mogą powstawać następujące typy odpadów: materiały, takie jak: szkło, drewno, papier, tworzywa sztuczne; odpady asfaltowe; żelazo i stal; kable inne niż wymienione w 17 04 10; materiały izolacyjne; odpady z betonu, gruzu, gipsu, materiałów ceramicznych; gleba i ziemia; odpady komunalne zmieszane. Odpady powstałe w trakcie budowy powinny być w pierwszej kolejności wtórnie wykorzystane, bądź usuwane i zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Podstawowym obowiązkiem wytwarzającego odpady jest właściwe gospodarowanie odpadami. Oznacza to, że prowadzona działalność winna ograniczać ilość wytwarzanych odpadów oraz ograniczać stopień ich uciążliwości. Podstawowym zadaniem wytwarzającego odpady jest ich selekcja oraz zapewnienie właściwego sposobu magazynowania do czasu kiedy trafią do odzysku, unieszkodliwienia lub na składowisko. Działania takie wymagają wcześniejszego zapewnienia i przygotowania miejsca do gromadzenia odpadów i ich magazynowania.

Dla przyszłych inwestycji na etapie opracowania projektu budowlanego należy złożyć stosowanie takich technologii, które pozwolą utrzymać na możliwie najniższym poziomie ilości powstających odpadów oraz które zmniejszają ewentualne zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz środowiska tj.: odzysk większości powstających odpadów, segregację powstających odpadów, wydzielenie odpadów wtórnych, ograniczenie ilości odpadów przeznaczonych do składowania.

Zgodnie z art. 2 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach przepisów tej ustawy nie stosuje się m.in. do: niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty; gruntu w pierwotnym położeniu (w miejscu), w tym niewydobytej zanieczyszczonej gleby, i budynków trwale związanych z gruntem. Głównym odpadem powstającym na etapie budowy są gleba i ziemia, które zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2020 poz. 10) oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami (Dz. U. 2015 poz. 796) mogą zostać zagospodarowane na etapie realizacji inwestycji lub mogą zostać przekazane innym podmiotom do wykorzystania w innej lokalizacji, zgodnie z wymogami rozporządzeń.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach wszystkie podmioty gospodarcze w tym prowadzące działalność usługową zobowiązane są do właściwego przechowywania i zbywania odpadów.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Narwi, w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300). Teren lądowy objęty opracowaniem znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych RW200018264759 Pisa do jez. Roś, a jezioro Mikołajskie znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych jeziornych Mikołajskie LW30175. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty

opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami sanitarnymi, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez zaopatrzenie wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, odprowadzanie ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zaś wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, a z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi; ponadto dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachów do sieci kanalizacji deszczowej zgodnie z przepisami odrębnymi. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na którą pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazanym jest, aby wody opadowe były zatrzymywane na terenie na którym spadły i powolnie infiltrowały do gruntu.

Nieuniknionym jest wytwarzanie pewnej ilości ścieków bytowych podczas prowadzonych prac budowlanych, dlatego też w celu zabezpieczenia środowiska przed powstaniem i przenikaniem tego rodzaju ścieków do wód i gruntu, na czas prowadzonych prac należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne. Ścieki zgromadzone w ww. zbiornikach powinny być wywożone systematycznie do oczyszczalni ścieków. Nie ma możliwości podania ilości ścieków bytowych związanych z trwaniem fazy realizacyjnej, związane jest to z nieokreśloną liczbą pracowników oraz brakiem określenia dokładnej ilości czasu potrzebnego na realizację prac.

Realizacja inwestycji nie może prowadzić do zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkoda dla gruntów sąsiednich, w tym zalewaniem okolicznych gruntów. Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska. Z uwagi, że w granicach terenów objętych planem miejscowym występują urządzenia melioracyjne należy pamiętać, że zgodnie z ustawą Prawo wodne obowiązkiem właściciela nieruchomości jest ich utrzymywanie we właściwym stanie technicznym. Urządzenia melioracyjne stanowią systemy, często bardzo złożone, które oddziałują na grunty należące do wielu właścicieli. Należy pamiętać, że zgodnie z ustawą Prawo wodne właściciel gruntu nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności. Ponadto na rysunku projektu planu wrysowano obszary wodno-błotne których zachowanie uzależnione jest od wody.

Klimat jest jednym z elementów środowiska najbardziej wrażliwych na zmiany w sposobie zagospodarowania i użytkowania terenu. Urbanizacja prowadzi do powstawania zanieczyszczeń, a także zmian opadów atmosferycznych, cyrkulacji powietrza oraz lokalnego rozkładu ciepła. Z kolei, skala i obszar oddziaływania wymienionych czynników zależą w bezpośredni sposób od układu urbanistycznego, architektonicznego osiedla. Zmiany w

klimacie lokalnym będą minimalne i nieodczuwalne dla człowieka i ograniczą się do zmiany warunków termiczno - wilgotnościowych i anemologicznych (przewietrzania). W okresach dużego zachmurzenia i wzmożonych opadów zmianie ulegną warunki przewietrzania, a na skutek wzrostu szorstkości podłoża i wprowadzeniu kubaturowych obiektów, osłabieniu ulegnie prędkość wiatru. W obrębie tego komponentu zmiany można rozpatrywać jedynie w skali mikroklimatu.

Pełna realizacja ustaleń projektu planu doprowadzi miejscami do znacznych zmian w fizjonomii krajobrazu. Zmiany te będą wynikać przede wszystkim z dopuszczenia zainwestowania w miejscu terenów niezabudowanych. Skala zmian zachodzących w krajobrazie przede wszystkim będzie uzależniona od stopnia realizacji ustaleń projektu planu. Należy jednak zaznaczyć, że regulowany zapisami projektu planu rozwój gminy stwarza możliwość wykształcenia harmonijnego krajobrazu. Za wysoce pozytywne należy ocenić, ustalenie w projekcie planu szczegółowych parametrów zabudowy świadczących o świadomym kształtowaniu krajobrazu. Zapisy te mogą złagodzić negatywne skutki zmian krajobrazowych oraz zapewnią dostosowanie nowopowstającej zabudowy do otoczenia. Reasumując siła wprowadzanych zmian i zmiana struktury krajobrazu będzie zależna od realizacji indywidualnych inwestycji i zagospodarowania poszczególnych terenów elementarnych. Zapisy rzeczowego projektu planu dążą do świadomego kształtowania środowiska wizualnego, a restrykcyjne zasady zagospodarowania przestrzeni limitują nadmierną i chaotyczną ingerencję ludzką, umożliwiając zarazem rozwój społeczny i gospodarczy gminy. Wprowadzenie przez miejscowy plan jasnych i dość szczegółowych reguł kształtowania przestrzeni może przyczynić się do wykształcenia krajobrazu antropogenicznego o wysokich walorach estetycznych.

Warto podkreślić, że z punktu widzenia ochrony środowiska zagospodarowanie terenów poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego jest bardzo korzystne. Wynika to z kwestii, że rozwój i kształtowanie przestrzeni przy pomocy planów odbywa się w warunkach regulowanych, o jasno wytyczonych zasadach zagospodarowania przestrzeni. Procedura sporządzania planu umożliwi analizę uwarunkowań przyrodniczych, społecznych i gospodarczych, zdiagnozowania istniejących i potencjalnych zagrożeń dla środowiska, wskazania zadań i wartości nadrzędnych, a następnie wybranie wariantu optymalnego. Stworzenie klarownych zasad funkcjonowania przestrzeni pozwala na harmonijny rozwój w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć będą miały charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. - „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości poboru wody. - Wzrost ilości poboru energii elektrycznej. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów. - Uszczelnienie powierzchni ziemi.
Pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów.
Wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów. - Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi.

Krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związanego z pracami budowlanymi. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami i pyłami. - Wytwarzanie odpadów budowlanych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Brak znaczących oddziaływań.
Długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Nie występują lub brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lokalne zmiany jakości krajobrazu. - Zmiany fizykochemiczne gleb.
Stałe	<ul style="list-style-type: none"> - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. - Uszczelnienie powierzchni ziemi. - Rozszerzenie strefy oddziaływania hałasu związanego z pobytem ludzi.
Chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - Powstanie odpadów budowlanych. - Zwiększony ruch pojazdów. - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi i ruchem pojazdów. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego. - Hałas związany z pobytem ludzi. - Wykorzystanie wód jeziora w celach rekreacyjnych.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe, odwracalne. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą zarówno czasowe jak i stałe, bezpośrednie, długotrwałe, pozytywne.
Fauna	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, negatywne. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą stałe, sezonowe, negatywne, pozytywne.
Flora	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą miejscami bezpośrednie, negatywne. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą pozytywne, stałe.
Powierzchnia ziemi	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i odwracalne. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, miejscami nieodwracalne, mało znaczące.
Wody	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, mało znaczące. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, pozytywne.
Powietrze	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą mało znaczące, czasowe, okresowe.
Hałas i wibracje	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą okresowe, czasowe.
Zabytki i dobra kultury	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą pozytywne, stałe.
Krajobraz	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, odwracalne, krótkookresowe. 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ Oddziaływania będą bezpośrednie, długookresowe, pozytywne.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na

liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszary Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszary Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem użytkowania i zagospodarowania terenów oraz kierunkami wyznaczonymi w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mikołajki, a także ustaleniami obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urzędzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów infrastruktury komunikacyjnej należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym.
- Ewentualna wycinka drzew powinna być prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych

lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 234 ust. 1 ustawy prawo wodne właściciel gruntu o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności (art. 234 ust. 3 cytowanej ustawy).

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* prezydent po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o *udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXXV/35/2022 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Mikołajki w części położonej po wschodniej stronie ulicy Warszawskiej.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony przez Regionalnego

Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie pismo znak WOOŚ.411.142.2021.AD z dnia 07.10.2021 r. oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Mrągowie pismo znak ZNS.9082.39.2021 z dnia 14.10.2021 r.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w trzech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono dwa pierwsze; ostatni, trzeci zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia ogólne – dotyczące całego terenu, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu (...),
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa,
 - szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym,
 - szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym,
 - inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.
- Rozdział II – Ustalenia szczegółowe dotyczące poszczególnych terenów elementarnych.
- Rozdział III – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono tereny elementarne przeznaczone pod: zabudowę mieszkaniową jednorodziną (od 1MN do 10MN), zabudowę mieszkaniową wielorodziną (1MW), zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub usługową (1MN-U), zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub usług turystyki (1MN-UT, 2MN-UT), zabudowę mieszkaniową wielorodziną lub usług turystyki (1MW-UT, 2MW-UT), zabudowę mieszkaniową jednorodziną lub zabudowę mieszkaniową wielorodziną lub usług (od 1MN-MW-U do 7MN-MW-U), zabudowę usług turystyki (od 1UT do 9UT), zabudowę usług edukacji (1UE), wody powierzchniowe śródlądowe (1WS, 2WS), las (1L, 2L), zieleń urządzonej (od 1ZP do 3ZP), plażę (1ZB), komunikację drogową publiczną (od 1KD do 7KD), komunikację drogową wewnętrzną (od 1KR do 7 KR), komunikację pieszo-rowerową (1KP, 2KP), parkingi (od 1KOP do 3 KOP).

W granicach omawianego terenu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzeniu zapisu, że część terenu planu zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008, na którym obowiązują przepisy dotyczące ochrony przyrody.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu wyznaczono tereny lasu oznaczone symbolami 1L i 2L obejmujące grunty leśne (Ls), na których obowiązuje zakaz zabudowy.
- Wprowadzeniu zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.

- Wprowadzeniu zapisu, że dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zakazu wykonywania nawierzchni z żużlu i gruzu budowlanego.
- Wprowadzeniu zapisu, że planowaną zabudowę oraz zagospodarowanie terenu należy projektować i realizować z zachowaniem istniejących urządzeń melioracyjnych, a w przypadku wystąpienia kolizji projektowanej oraz realizowanej zabudowy i zagospodarowania terenu z istniejącymi urządzeniami melioracyjnymi należy je przebudować na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są obiekty objęte ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami i oznaczone na rysunku planu. W odniesieniu do obiektu wpisanego do rejestru zabytków nieruchomości realizację inwestycji budowlanych należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W odniesieniu do obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków inwestycje budowlane należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym ustawy Prawo budowlane.
- Ustaleniu zakazu lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w tym tymczasowych obiektów usługowo-handlowych, z wyjątkiem obiektów zaplecza budowy, chyba że ustalenia szczegółowe dla danego terenu elementarnego stanowią inaczej.
- Wprowadzeniu zapisu, że część terenu planu położona jest w granicach aglomeracji Mikołajki wyznaczonej na podstawie Uchwały Nr XX/100/2020 Rady Miejskiej w Mikołajkach z dnia 30 listopada 2020 r. w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Mikołajki.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej na zasadach określonych w przepisach odrębnych; przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględnić wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków sanitarnych do sieci kanalizacji sanitarnej na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni uszczelnionych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym przepisami prawa wodnego oraz przepisami dotyczącymi ochrony środowiska.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachów do gruntu lub zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich zgodnie z przepisami odrębnymi. Dopuszcza się odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z powierzchni dachów do sieci kanalizacji deszczowej zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w energię elektryczną należy realizować z sieci elektroenergetycznej na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Przebudowę ewentualnych kolizji urządzeń elektroenergetycznych z istniejącymi i projektowanymi elementami uzbrojenia lub zagospodarowania terenu należy wykonać na warunkach i zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są napowietrzne i kablowe linie elektroenergetyczne średniego napięcia i niskiego napięcia od których obowiązują pasy terenu ochrony funkcyjnej o szerokościach określonych w przepisach odrębnych. W pasach terenów ochrony funkcyjnej obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania określone w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w gaz należy realizować na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych. Należy zachować odległości projektowanych urządzeń i obiektów budowlanych od istniejącej sieci gazowej zgodnie z przepisami odrębnymi. Przebudowę ewentualnych kolizji urządzeń i sieci gazowych z istniejącymi i projektowanymi elementami uzbrojenia lub zagospodarowania terenu należy wykonać na warunkach i zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowana jest sieć gazowa niskiego ciśnienia od której obowiązuje strefa kontrolowana o szerokości określonej w

przepisach odrębnych. W strefie kontrolowanej obowiązują ograniczenia zabudowy i zagospodarowania określone w przepisach odrębnych.

- Określeniu sposobu wyposażenia w sieć telekomunikacyjną.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne, pompy ciepła. Dopuszcza się wykorzystanie konwencjonalnych indywidualnych źródeł ciepła o technologiach spalania paliw zapewniających zachowanie norm emisji określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że usuwanie odpadów stałych będzie następowało zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzeniu zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.
- Ustaleniu zasad dotyczących ogrodzeń, w tym wprowadzeniu zakazu grodzenia terenów objętych planem w odległości mniejszej niż 1,5 m od linii brzegu jeziora zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne oraz zakazu stosowania ogrodzeń wyższych niż 1,6 m, ogrodzeń pełnych oraz ogrodzeń wykonanych z prefabrykowanych elementów żelbetonowych.
- Ustaleniu zasad dotyczących elewacji budynków.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że obsługa komunikacyjna terenów położonych w granicach planu będzie realizowana z dróg publicznych oznaczonych symbolami KD, dróg wewnętrznych oznaczonych symbolami KR oraz z przylegających ulic Mrągowskiej i Warszawskiej położonych poza planem. Remontowane, przebudowywane, rozbudowywane oraz budowane systemy komunikacyjne powinny odpowiadać wymogom stawianym drogom pożarowym zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

W granicach terenu objętego opracowaniem przewiduje się zadania własne gminy z zakresu infrastruktury technicznej tj.: budowę sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej oraz budowę dróg publicznych oznaczonych symbolami KD.

W granicach terenu objętego opracowaniem przewiduje się inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym tj.: budowę sieci wodociągowej oraz sieci kanalizacji sanitarnej, budowę dróg publicznych oznaczonych symbolami KD oraz budowę pomostów publicznych lokalizowanych w miejscach oznaczonych na rysunku planu.

W graniach terenu objętego opracowaniem wskazano inwestycję celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym polegającą na budowie i modernizacji sieci kanalizacji sanitarnej oraz ochronie jeziora poprzez stworzenie systemów kanalizacji deszczowej w miejscowościach: Mrągowo, Giżycko, Pisz, Węgorzewo, Orzysz, Mikołajki i Ryn zgodnie z Planem zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego uchwalonego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 28 sierpnia 2018 roku.

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko. Istotnym jest przeprowadzenie analizy wpływów środowiskowych, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu, na tereny znajdujące się w granicach opracowania oraz jego otoczenie, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich form ochrony przyrody. Końcowym etapem opracowania jest sformułowanie wniosków i ustalenie ewentualnych zmian, których wprowadzenie do projektu planu może skutkować zmniejszeniem presji.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej, lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w części południowo-zachodniej miasta Mikołajki. Projekt planu obejmuje tereny zlokalizowane po zachodniej stronie jeziora Mikołajskiego i fragment jeziora Mikołajskiego. Nieruchomości objęte projektem planu stanowią własność gminy, skarbu państwa oraz własność prywatną. Północną granicę stanowi ulica Mrągowska (DK 16), a zachodnią ulica Warszawska; wschodnia granica przebiega po wodach jeziora Mikołajskiego; natomiast południowa granica przebiega wzdłuż działek ewidencyjnych, bez wyraźnych granic w terenie. Obszar opracowania w przewadze jest zabudowany i zagospodarowany, a także wyposażony w ciągi komunikacyjne wzdłuż których przebiegają sieci infrastruktury technicznej. Ponadto w zakresie infrastruktury technicznej tereny wyposażone są w niezbędne sieci, w tym wodociągową, kanalizację sanitarną, elektroenergetyczną i telekomunikacyjną. W granicach obszaru zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa, usługowa związana z turystyką i rekreacją, zabudowa usługowa związana z oświatą, a także ciągi komunikacji pieszej i rowerowej, parkingi, urządzenia i sieci infrastruktury technicznej, itp. Część terenu jest niezabudowana, porośnięta roślinnością trawiastą oraz zadrzewieniami i zakrzaczeniami. W części południowej terenu znajduje się zbiornik wody użytkowany rekreacyjnie. Wzdłuż brzegu jeziora zlokalizowane jest porty jachtowe, przystanie i pomosty. W części północnej terenu nad brzegiem jeziora znajduje się urządzona plaża miejska. Pomiędzy zabudowaniami znajdują się m.in. park miejski, skwery i zieleńce, a także enklawy leśne. Lasy występujące wzdłuż brzegu jeziora Mikołajskiego mają charakter lasów ochronnych (typ siedliskowy to las mieszany wilgotny) i turystycznych. Enklawa leśna występująca po południowej stronie alei Spacerowej ma charakter lasu gospodarczego; typ siedliskowy to las mieszany świeży w którym gatunkiem panującym jest świerk pospolity. W sąsiedztwie obszaru znajdują się: zabudowa miasta Mikołajki (zabudowa mieszkaniowa, zabudowa usługowa związana z turystyką i rekreacją, Zakład Usług Komunalnych), jezioro Mikołajskie, a także tereny nieużytkowane porośnięte roślinnością trawiastą, zadrzewieniami i zakrzaczeniami oraz enklawy leśne. Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Narwi, w obszarze dorzecza Wisły, dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300). Teren lądowy objęty opracowaniem znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych rzecznych RW200018264759 Pisa do jez. Roś, a jezioro Mikołajskie znajduje się w jednolitej części wód powierzchniowych jeziornych Mikołajskie LW30175. Tereny objęte opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych GW200031. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych (GZWP). Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu *prawa geologicznego i górniczego*. W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* część terenu planu zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu położona jest w obszarze specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 Puszcza Piska PLB280008. Klimat gminy Mikołajki wykazuje właściwości klimatu przejściowego kontynentalno-morskiego. Przejściowość ta objawia się dużą dynamiką zmian pogodowych w krótkich przedziałach czasowych. Charakterystyczną cechą jest znaczna amplituda temperatur w układach noc-dzień i lato-zima. Liczba dni gorących i upalnych nie przekracza 20, natomiast dni mroźnych i bardzo mroźnych jest średnio 66. Rozkład opadów jest zgodny z ukształtowaniem terenu. Opady średnie utrzymują się na poziomie 550 – 650 mm. Pokrywa śnieżna utrzymuje się ok. 90 dni. Gmina należy do regionu o średniej temperaturze roku ok. 6°C. Implikacje tej cechy tutejszego klimatu to: opóźnienie, w stosunku do innych regionów, nadejścia wiosny i lata, z czego wynika najkrótszy w kraju okres wegetacyjny (trwa ok. 190 dni).

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34). Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszary natura 2000.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu obszar będzie użytkowany w doczasowy sposób lub sukcesywnie zmieniany, zagospodarowywany i zabudowywany na podstawie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania zgodny z istniejącym sposobem użytkowania i zagospodarowania terenów oraz kierunkami wyznaczonymi w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Mikołajki, a także ustaleniami obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać, aby:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów infrastruktury komunikacyjnej należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- W trakcie prac budowlanych wierzchnią urodzajną warstwę ziemi zaleca się składować osobno, a po zakończeniu prac budowlanych rozplantować na powierzchni gruntu i uporządkować teren.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i rekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym.
- Ewentualna wycinka drzew powinna być prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra

Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwytanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.
- Miejsce lokalizacji zaplecza budowy powinno być wyznaczone przez wcześniejsze rozpoznanie stanu środowiska w przedmiotowym miejscu.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 234 ust. 1 ustawy prawo wodne właściciel gruntu o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkodą dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności (art. 234 ust. 3 cytowanej ustawy).

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

Z uwagi na skalę opracowania, rodzaj przewidywanego zagospodarowania oraz położenie terenu w odległości około 45 km na południe od północnej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094 ze zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

.....
podpis